

בגליון זה

* **עמי כטל** - הקול
מאחורי שירים ושערים

* **מיקי ברקוביץ** -
גם הישראלים רוצים
לשחק

* **אלה קציר** - גאווה
במסלול

מיקו בלו
מכבי ת"א
אנבהדרת ישראלי

דבר

דבר העורך:

15 אלף צופים, ראו משחק ליגה באיצטדיון בלומפילד, שהתנהל בשקט יחסי. עד שהתרחש אירוע אחד, בדקה ה-80, אשר הגעיש את האווירה: כדור שהונח, כאילו, למטרות, "בעיטת עונשין" על-ידי שוער בית"ר ירושלים, יוסף סורינב, מצא בסופו את הדרך לשער קבוצתו, מרגלי יהושע פינגנבוים, חלוץ הפועל תל-אביב.

לא 0:0 — אלא 0:1 לזכות הפועל תל-אביב. וזה הבדל עצום. תל-אביב צהלה — ירושלים יצאה בלהט נגד החלטתו של השופט, יוסף פינקלשטיין, טענה לקיפוח.

היתה זאת, בלי ספק, תוצאה של אי-הבנה רגעית, בין השוער הבין-לאומי, יוסף סורינב, לשופט הבין-לאומי, יוסף פינקלשטיין.

לכאורה, אירוע אחד, מוזר, התואם יותר, "משחק בין החברה בשכונה", מאשר כדור-הבקעה גורלי, ב-מונחים ספורטיביים, בין שתי קבוצות לאומיות הנאבקות על נקודות ליגה יקרות.

דומני, כי מה שאירע באותה דקה, מוכיח לנו שוב, "משהו", ביחס לתחרויות כדורגל ולו המסקרנות ביותר.

הראשונה: משחק הכדורגל מורכב גם מיסודות מקריים, היכולים לגזור לכאן או לכאן, תוצאות של מאבק עקשני ומתוכנן, בו יש חלק לטאקטיקה ולשמירה הדוקה — בגין שער מקרי. הנה, מה היה קורה אילו לא החליט סורינב ולהתחכם, כדי להעניק "שי הבקעה" לפינגנבוים? האם גם אז היתה תל-אביב מנצחת?

ובכלל, כדאי לזכור שלפעמים מוכרע משחק שלמענו התכוננו הקבוצות בצורה יסודית, "דרך" חמישה אימונים מפרכים בשבוע — דרך נגיעת יד מקרית של מגן הגוררת בעיטת 11; באמצעות שער עצמי ובולתי מתוכנן; בגלל גבשושית חול לפני השער שהטעתה שוער; עקב רוח שהסיטה לא-בכוונה את הכדור לרשת. ..

אכן, בלי להכנס להאשמות וחקירתן — האם אשם סורינב או פינקלשטיין — הבה ונסיק כי הכדורגל הוא משחק קצת "מסתורי", שאפשרויות ההכרעה בו — מגוונות!

אבינעם פורת

קוראים יקרים:

בקין האחרון, כאשר הכל היה, עדיין, רוגע כ-על מי-מנוחות, הצביעו עליו רבים ופסקו: זו תהיה העונה "שלו" ב-ליגה הלאומית.

כי עובדיה בן-יצחק, צלע משלישית השיפוט המפורסמת (עם יצחק בן-יצחק ויהושע לריה), נחשב לאחד המבטיחים שבין אנשי דור-ההמשך באיגוד.

אשתקד, גם בשנים קודמות, זכה לשבחים

על שיפוטו המדויק, הגמיש (ההגיגני!) — "חוק 18 של השופטים" ולא בכדי ראו בו את אחד האנשים שירעננו את השורות הלאומיות.

תחילת העונה הגיעה. עובדיה, מנהל מחסן הח-לפים של חברת המכונות "קרייזלר-סימקה" בתל-אביב, מורק את מדיו לקראת בכורת השיפוט שלו במגרשים המרכזיים.

אבל — אז קרה משהו. אתם יודעים מה קרה: בששי לאוקטובר פרצה המלחמה.

הוא גויס בין הראשונים, בהיותו בעל דרגה, ולחם בחזית הדרום.

עד היום — הוא מגויס. על משחקים לאומיים שאותם סבר כי ישפוט — הוא שומע באמצעות דיווחי "שירים ושערים", בטרנזיסטור.

פיקודיו שומעים לא רק פקודות. גם הרצאות בחוקת השיפוט. וכך מספרים לנו על ויכוחים בין מפק-דים לחיילים על... הגינות, על שיפוט בכדורגל.

כי שופט הוא שופט "בדם", בכל מקום, בכל גזרה. לא רק במרכז הארץ — אלא גם בחזית.

נקווה שעוד תהיינה לו — בקרוב — הזדמנויות לשרוק במשחקי כדורגל.

שלכם

העורך

אורי שלגי

העורכים: אורי שלגי ואבינעם פורת • המו"ל: "רמדור" בע"מ, ת"א • כתובת המערכת: תל-אביב, רח' לבנדה 23, טל. 32332 • הכתובת למכתבים: ת.ד. 2164 • דפוס: אופסט דרבי, ת"א • פלטות: ליטופוט, ת"א • צלם המכון: י. כץ • הפצה: "שלה", הגדוד העברי 64, ת"א, טל. 34496 • צלם המערכת: אריה (לובה) קנפר • סידור ותדפיסים: חנוך את חנוך, ת"א •

האים מאמר...

שירים ושעורים

קהל הצופים נמצא בחזית ולא במגרשים והתוכנית מגיעה אליהם.

גולת הכותרת של התוכנית, שהיא מביאה בצורה חיה את המתרחש במגרשים ומבחינה זו חלה התקדמות בתוכנית להבדיל משיטת הפתקים שהיתה נהוגה תחילה. כעת הכתבים מדווחים בשידור חי מן המגרש. כדוגמא, בשעת בעיטת 11 מ' יכולים המאזינים לצפות בביצוע הבעיטה יחד עם הצופים.

★ בעקבות הצלחת התוכנית, הקבוצות טוענות כי נגרם להן הפסד כספי ניכר?

עמי פזטל מקבל תעודת הסמכה למאמן מידי זלמן קליאט בסיים קורס מאמני כדורגל במכון ווינגייט

„לא הוכח שהקהל לא בא למגרשים. בכל העולם ישנה ירידה במספר הצופים, הרבה הודות לרמה הירודה של המשחקים ולא בגלל התוכנית, ישנם כמה אספקטים חשובים בהפעלת תוכנית זו; היא מביאה את הספורט לכל בית במדינה, לבתי חולים ולחזית, מגבירה את תודעת הספורט במדינה. הקבוצות צריכות לראות בתוכנית מטרה חינוכית ממדרגה ראשונה מעל לחישוב ה-כספי. אמנם רשות השידור משתתפת בעזרה כספית לאגודות הספורט אך אני מדגיש, האגודות צריכות לראות את תפקידן גם על רקע ספורטיבי, חנוכי ולא רק הצד הכספי.

כרבים ומפורסמים אחרים במועדון הגדנ"ע ת"א, לא כשחקן אלא כמאמן.

„בשנת 1962 נשלחתי בתוקף תפקידי בצה"ל בפיקוד הגדנ"ע להדריך ספורט במועדון הגדנ"ע. סיימתי קורס מאמני כדורגל במכון ווינגייט בהדרכת עמנואל שפר ואימנתי את קבוצת הגדנ"ע שהבולטים והמפורסמים בשורותיה היו: משה רומנו, מיכאלי, קצב, קרקו, שאולי ויגאל קליין. באותה שנה זכינו בגביע המדינה לנוער, לאחר מכן אימנתי את קבוצת הנוער של שמשון משך כמה שנים וזכיתי אתם בכל התארים האפשריים. השחקנים הבולטים בקבוצה זו היו: גדעון דמתי ויואל מסוארי, שחקני הנבחרת הלאומית ודוד שוקיאן מנבחרת הנוער. במשך תקופה קצרה אימן עמי פזטל גם את הקבוצה הבוגרת במקומו של יאנה ינבסקי שפרש במחצית העונה. באותה שנה, שנת 1966 הגיע עם קבוצתו לגמר גביע המדינה בו הפסידו השמשונים להפועל חיפה 2:1.

★ ספר אודות התוכנית „שירים ושעורים“

לפי הסקרים התוכנית היא הפופולרית מבין תוכניות הרדיו. החשיבות שבתוכנית היא גדולה במיוחד בימים אלו מכיוון שרוב

יוסי משולם מימין, עמי פזטל ומשה רומנו באיטליה בנסיעת שמשון ב-1964.

מאת מני ויצמן

יום שבת השעה 2 אחר הצהריים החיילים במוצב צה"ל אי-שם בסיני מזנקים במהירות מה-מיטות... לא, אל תבהלו לא פר-צה שוב מלחמה לא... פשוט קו-לו המוכר של עמי פזטל, המ-גיש הפופולרי של תכנית הרדיו „שירים ושעורים“ בוקע ממקלט הרדיו בפירת המוצב ומחזיר את החיילים לשעתיים תמימות אל ה-בית, אל הכדורגל ואל החברים בעורף.

מי הוא אותו מגיש המסתתר מאחורי ה-שם עמי פזטל? שלא ככוכבי כדורגל וקרייני טלוויזיה הוא אדם שאת קולו בלבד אנו שומעים.

לאחר שעתיים של ראיון בלשכתו בבנין עירית תל-אביב התברר שעמי פזטל הוא איש ספורט וותיק ופעיל, שהחל את דרכו

עמי פזטל על רקע המגדלים בבורמה לאחר הטורניר שנערך בטוקיו.

עם נבחרת הנוער הישראלית בהדרכת גיולה מאנדי בהאג הולנד.

יושבים מימין לשמאל: דרור קשטן, יצחק ויטקור, דוד פרימו, מעסה, גיולה מאנדי, מרדכי שפיגלר, מרכוס, חיים נוראלי ושלום שיקווה. (יושב מימין: עמי פוטל).

עמי פוטל שני משמאל ביחד עם יעקב שאלתיאל, עינבר מזכיר הפועל וז'אק לוי בבולניה באיטליה באליפות אירופה בכדורסל.

★ איך נראית לך הליגה הלאומית השנה?

במצב הנוכחי לא יהיה צודק לערוך השוואה ותחזיות. הכל תלוי במצב הבטחוני, אם ישוחררו השחקנים למשחקים. לדוגמא: הפועל ירושלים, קבוצה מצוינת בעלת יכ"ל סכנית רבה. לדעתי מועמדת רצינית לזכייה באליפות אך בגלל המצב ואי שיחרור השחקנים מצבה בטבלה לא שפיר.

★ כיצד נראה בעיניך הטיפול בנוער בארץ?

אני חושב שאחד הדברים החשובים הוא לא עצם האימון אלא ההדרכה הכללית וזה מורגש בשחקן. יש עוד הרבה לבצע בנושא זה, יש להפנות מאמנים טובים לנוער ובמציאות הישראלית לא יכול הדבר להתבצע מסיבות כלכליות טהורות. הכרתי הרבה מאמנים בכירים שהיו מוכנים לוותר על התהילה ולאמן קבוצות נוער אך האגודות אינן יכולות לעמד בנטל הכספי של החזקת מאמן לנוער במשכורת גבוהה.

★ איזה ארועים זכורים לך במיוחד מתקופת שהותך עם הנבחרת?

השידורים מחו"ל. כמובן בעיקר השידור החי ממשחק הכדורגל ברומניה (1:3), זה היה השידור הראשון שלי. נוסף לכך המשחקים באליפות העולם באנגליה ובמכסיקו. באליפות האחרונה במכסיקו היה לי הכבוד לשחות במחיצת הנבחרת הברזילאית. שזכתה באליפות העולם שאת כל משחקיה סרקתי לעיתונות הישראלית. שני דברים מאפיינים בנבחרת זו. והם:

א. הכדורגלנים מאד צנועים ותרבותיים. ישיבה עממית ואי התנשאות היקנו לה את אהדת הקהל המקומי. להבדיל מן הנבחרת האנגלית שהיתה מסוגרת.

ב. משחק התקפתי בעל שליטה נהדרת בכדור ומהירות רבה. כל תשומת הלב מופנית לעבר פיתוח משחק התקפתי מגיב שרצים, להבדיל מנבחרות אחרות שביססו את משחקם על הגנה חזקה.

★ איזה מאמנים השאירו עליך את הרושם החזק ביותר?

שני מאמני נבחרת השאירו בי רושם עז. גיולה מאנדי ז"ל, המאמן האגדי שאליו הצטרפתי עם נבחרת הנוער לאליפות אירופה בהאג, הולנד. היו לי הזדמנויות רבות לדבר איתו וללמוד את עיקרי תורתו. זהו מאמן שהוציא את הכדורגל הישראלי מתולדותיו, מבחינת מנטליות, תנאים כלכליים ושחקנים, ביסס את משחקו של הנבחרת בשיטות מודרניות והקים נבחרת ישראלית שהפסיקה להפסיד בכבוד וחשבה על נצחון. מאמן שני הוא עמנואל שפר בעיקר בגלל כולתו להעביר אימונים בצורה מרשימה, ממוננת ועל רמה גבוהה.

קבוצת גרנ"ע ת"א שזכתה בגביע המדינה לנוער בשנת 1962

עומדים מימין לשמאל: עמי פוטל (מאמן), חיים זמיר, אריה שאשא, יוסי משולם, משה רומנו, אמנון בן-משה, דוד קרקו. כורעים מימין לשמאל: יגאל קליון, מרדכי מיכאלי, יחזקאל קצב, סמי שאולי, משה קלנוג.

נוסח נעריים ילדים

זאגט * זערי'ם * יאזיג *

נערים שרון

1	הפועל יוסף ת"א	2	1:6	4
2	מכבי יעקב ת"א	1	0:4	2
3	הפועל יהוד	1	0:2	2
4	קאונטרי קלוב	1	0:2	2
5	מכבי השקמה ר"ג	2	2:2	2
6	מכבי פ"ת	1	0:0	1
7	א"ס אור-יהודה	1	0:0	1
8	בית"ר בת-ים	0	0:0	0
9	הפועל חולון	0	0:0	0
10	הפועל המוסלמי	0	0:0	0
11	בית"ר חולון	1	2:0	0
12	הפועל בת-ים	1	3:1	0
13	הפועל צפריים	1	4:0	0
14	מכבי רמת-עמידר	1	5:0	0

ילדים 60 צפון

1	מכבי חיפה	2	1:3	3
2	הפועל פ"ת	1	0:2	2
3	מכבי פ"ת	1	0:2	2
4	מכבי נתניה	1	1:2	2
5	הפועל גבעת-חיים	2	3:2	1
6	מכבי הרצליה	0	0:0	0
7	הפועל אחוזה חיפה	0	0:0	0
8	הפועל רעננה	0	0:0	0
9	הפועל חיפה	0	0:0	0
10	הפועל כ"ס	0	0:0	0
11	הפועל נתניה	0	0:0	0
12	הפועל עכו	1	2:0	0
13	מכבי חדרה	1	2:0	0
14	הפועל הרצליה	1	2:0	0

נערים צפון

1	מכבי חיפה	2	1:8	4
2	הפועל עכו	1	0:2	2
3	הפועל עין חרוד	1	2:3	2
4	הפועל נהריה	2	2:2	2
5	הפועל מגדל-העמק	2	7:3	2
6	הפועל עפולה	2	4:2	1
7	מועדני קריית אתא	2	5:2	1
8	הפועל כפר-רופין	0	0:0	0
9	מכבי צור שלום	0	0:0	0
10	הפועל טירת הכרמל	1	2:1	0
11	הפועל חיפה	1	2:0	0

נערים מרכז

1	הפועל ר"ג	2	1:3	3
2	הכח מכבי ר"ג	1	1:4	2
3	מכבי יפו	1	1:0	2
4	בית"ר ירושלים	1	1:2	2
5	מכבי, שמעון ת"א	1	1:2	2
6	בית"ר ת"א	1	1:1	1
7	גדנ"ע ת"א	1	0:0	1
8	בני-יהודה	1	0:0	1
9	הפועל גבעתיים	0	0:0	0
10	הפועל, יצחק ת"א	0	0:0	0
11	שמעון ת"א	1	2:1	0
12	מכבי רמת חן	1	2:1	0
13	הפועל ירושלים	2	4:1	0
14	ס"כ, אלוהי"ו נ"צ	1	4:1	0

ילדים 62/36

1	מכבי הרצליה	1	0:2	2
2	הפועל ראש"צ	1	0:2	2
3	מכבי "ואב" ת"א	1	0:2	2
4	מכבי יפו	1	0:1	2
5	מכבי, שלום"ה שעריים	2	2:2	2
6	הפועל כ"ס	0	0:0	0
7	בית"ר ת"א	1	1:0	0
8	מכבי פ"ת	1	2:0	0
9	ס"כ עממאל נ"צ	1	2:0	0
10	הפועל ר"ג	1	2:0	0
11	הפועל פ"ת	1	2:0	0

נערים כרמל

1	מכבי נתניה	1	0:5	2
2	בית"ר נתניה	1	0:2	2
3	הפועל נתניה	1	0:2	2
4	הפועל מיצר מיסר	1	1:1	1
5	מכבי חדרה	1	1:1	1
6	הפועל חדרה	0	0:0	0
7	הפועל נחליאל	0	0:0	0
8	הפועל בקה אל-גרביה	0	0:0	0
9	הפועל זכרון-יעקב	1	2:0	0
10	הפועל גבעת-אולגה	1	2:0	0
11	מכבי זכרון יעקב	1	5:0	0

נערים דרום

1	מכבי, יהודה"ה שעריים	2	1:3	3
2	הפועל בית-שמש	1	1:5	2
3	הפועל שכון-המזרח	1	2:5	2
4	הפועל אשקלון	1	0:3	2
5	הפועל לוד	2	2:2	2
6	נווה דור רמלה	1	1:1	1
7	הפועל באר-יעקב	0	0:0	0
8	הפועל גזוז	0	0:0	0
9	בית"ר רמלה	0	0:0	0
10	ס"כ, שאול"ה נ"צ	0	0:0	0
11	הפועל אזור	1	2:0	0
12	הפועל ראש"צ	1	5:2	0
13	הפועל רמת-אליהו	1	3:0	0
14	הפועל מרמורק	1	5:1	0

ילדים 62

1	הפועל גבעתיים	1	0:2	2
2	בני-יהודה	1	0:2	2
3	מכבי, אמל"ה ת"א	1	0:2	2
4	הפועל פ"ת	0	0:0	0
5	הפועל ר"ג	0	0:0	0
6	הפועל רעננה	0	0:0	0
7	הפועל רמי ת"א	0	0:0	0
8	מכבי פ"ת	0	0:0	0
9	מכבי, מנחם"ה שעריים	1	2:0	0
10	הפועל חדרה	1	2:0	0
11	הפועל נתניה	1	2:0	0

ילדים 61 צפון

1	הפועל פ"ת	1	0:3	2
2	מכבי חיפה	1	0:2	2
3	מכבי חדרה	1	0:2	2
4	מכבי פ"ת	1	0:2	2
5	מכבי נתניה	0	0:0	0
6	הפועל חיפה	1	2:0	0
7	הפועל הרצליה	1	2:0	0
8	מכבי חדרה	1	2:0	0
9	הפועל רעננה	1	3:0	0

ילדים 60 דרום

1	הפועל ראש"צ	2	2:6	4
2	מכבי, מיובאל"ה ת"א	1	0:7	2
3	ס"כ נס-ציונה	1	0:2	2
4	הפועל לוד	2	3:3	2
5	מכבי, פנול"ה שעריים	2	3:4	2
6	מכבי רחובות	2	3:2	2
7	א"ס אור-יהודה	1	1:3	2
8	הפועל חולון	1	0:0	1
9	מכבי יפו	1	0:0	1
10	הפועל בת-ים	1	3:1	0
11	הפועל צפריים	1	2:0	0
12	הפועל שכון-המזרח	1	2:0	0
13	בני-יהודה	1	2:0	0
14	גדנ"ע ניסים ת"א	1	7:0	0

ילדים 60 שרון

1	הפועל גבעתיים	1	0:5	2
2	הפועל, עופרי"ה ת"א	1	0:3	2
3	מכבי, אברהם"ה ת"א	1	1:2	2
4	הפועל הרצליה	1	0:0	1
5	הכח מכבי ר"ג	1	0:0	1
6	בית"ר בת-ים	0	0:0	0
7	הפועל אזור	0	0:0	0
8	הפועל מחנה-יהודה	0	0:0	0
9	מכבי רמת-עמידר	0	0:0	0
10	בית"ר ת"א	0	0:0	0
11	הפועל ת"א	0	0:0	0
12	מכבי השקמה ר"ג	1	2:1	0
13	שמעון ת"א	1	3:0	0
14	קאונטרי קלוב	1	5:0	0

ילדים 61 דרום

1	מכבי, ברק"ה שעריים	2	1:5	4
2	מכבי יפו	1	0:4	2
3	הפועל חולון	2	3:2	2
4	מכבי, מרדכי"ה ת"א	1	0:0	1
5	מכבי, רות"ה ת"א	1	0:0	1
6	הפועל ר"ג	0	0:0	0
7	הפועל, במעלה"ה ת"א	1	2:1	0
8	בית"ר ת"א	1	3:1	0
9	הפועל קריית-שלום	1	4:0	0

— מאת שושי להט —

כששואלים את האתלטיקה לבית קציר (לשעבר קצ'לסקי) על זי-קתה המשפחתית לבית הנשיאות, היא מבקשת באדיבות: "בואי לא נתייחס לזה, אנחנו קרובים רחוקים, וזה באמת לא חשוב", אבל כששואלים אותה מדוע נפקד שמה מהסגל שייצג אותנו בתחרויות האתלטיקה במנילה, היא מ-שיבה בפה מלא: "לא רציתי ל-ייצג את המדינה בצורה גרועה".

מי שעוקב אחר התמורות בשדה האתלטיקה המקומית, הופתע, בודאי, כאשר הבין כי שמה של אלה קציר — מי שמחזיקה בתואר אלופת ישראל בריצות קצרות (60 מ' — 300 מ') — נפקד מרשימת האתלטים היוצאים לתחרויות האתלטיקה במנילה בירת הפיליפינים.

על מנת לוודא מה מדוע ואף יותר מזה, שמתי פעמי לשכונה התל-אביבית תל-ברוך, שם שוכן בית משפת קציר. בפתח דירת קוטג' מפוארת קידמה אותי בחיוך חמים הספורטאית הצעירה (16 בקירוב), שנראתה מוטרדת קמעה. הסיבה: סדר היום העמוס והאפוף הפתעות. דוגמא? בבקשה: דקות ספורות קודם בואי קיבלה אלה שיעור ב... נגינה על פסנתר וחזן ממני "ממתנות" לה על שולחן הכתיבה נוסחאות סבוכות בכימיה, אותן תצטרך לשנן היטב הערב, כי "מחר יש בוחן בכימיה וצריך להצליח", אל לנו לשכוח שהליל כבר ניצב על הסף, והתנומה לעין חשובה לא פחות.

בחדרה של אלה, חדר של בת-טיפש-

עשרה מצויה, בתוספת ספורטיבית ועומה: זוג נעלי ספורט ש"הציצו" מתחת לכוננית ניסינו בתחילה לזרוק אור דווקא על ראשית הדרך: את ה"רומן" שלה עם המס' לול החלה אלה לנהל בסוף כתה ח', כאשר המורה להתעמלות, דוד בן-סירה ("דודיק") אתלט לשעבר, ראה בה פוטנציאל. הוא האמין כי ביום מן הימים תהפוך תלמידתו ה-אלמונית לכוכבת מן המניין והוא אכן לא טעה: מאז חלפו פחות משנתיים וכבר שמה של אלה הפך לשם דבר, כשהמדובר באצניות מקומיות. וכשמזכירים את דודיק לא חדלה אלה לגמור עליו את החלל: "אני מוכרחה לציין שבכלל לא ציפיתי ליחס כל כך טוב מצד דודיק. הוא הקדיש תשומת לב רבה לאימונים שלי. ובסך הכל היה ידיד טוב".

האימונים נערכו שלוש פעמים בשבוע, ובשישי שבת נערכו תחרויות. אימונים אלה החלו להניב בקצב מסחרר, והראיה הטובה לכך היא התוצאה 12.9 ד', שהעניקה לאלה את אליפות ישראל באתלטיקה קלה, כשרצה במסלול של 100 מטרים.

חלק גדול מהצלחתה הראשונית יודעת אלה לזכות לזכותה של האצנית דינה שלוש, אחת מיריבותיה הרציניות ביותר על המסלול. "כשהתחלתי להתאמן לא חלמתי בכלל שאני אגיע אי-פעם לדרגה של דינה" פוסקת אלה. "אני מוכרחה לציין שרק בזכותה הגעתי למה שאני היום. היא היתה זאת שמשכה והריצה אותי" מפרטת אלה בנימה לבבית.

פרט לב'ל, שפרשה זמנית עקב פציעה קלה, יודעת אלה להצביע על שתי יריבות: טובה פינק ואורית זלינגר, שהן למעשה רק יריבות פורמליות, משום שרגיל הוא שאלה יוצאת כשירה על העליונה.

הצלחות הבכורה של אלה פתחו בפניה את הדרך לתהילה. הצלחות אלה נקצרו בעיקרן בתחרויות עירוניות ובתחרויות ארציות, כשהפורום מצומצם יחסית. ההודמנות

אלה קציר, באמצע, בשעת ביקור אתלטים ישראלים בגרמניה.

אלה קציר

האתלטיקה בעולת הבאותה

שונים ואחר שינוי כל הקצ'לסקים" (כולל הנשיא). מתרגלים אט-אט להשלים עם ה"רעש" שנוצר סביב בת-כתתם. את הוזהותם עם דרכה של אלה בחרו התלמידים לבטא בדרך מקורית: הם הסירו פוסטר של סימון טמפלר שהיה קבוע בקיר ובמקומו הציבו פוסטר צבעוני של אלה שהופיע ב"מעריב לנוער". אלה מעידה על עצמה כי היא תל-מידה בינונית, מורי ביה"ס אף הם למדו להשלים עם העובדה וכשצריך הם משתד-לים להתחשב. "בשנה שעברה הייתי עושה שיעורים בבוקר ולומדת בערב. השנה עוד לא התחלתי להתאמן בריצות, נראה איך יסתדר" משיבה אלה לשאלתי עד כמה מפ-ריעים אימוניה ללימודים.

מעניין שאלה איננה אופטימית כל-כך לגבי המשך הקריירה שלה העונה: "בעונה שעברה, 'ישבתי' חזק במקום הראשון, אבל השנה אני לא כל כך מאמינה שיקרה כך, משום שאי אפשר להיות תמיד מנצחת, תמיד ראשונה". מסבירה אלה בליווי תנועות ידיים. ובינתיים היא נזכרת באירוע מרגיז שאירע לה בתחרויות פתיחת העונה. "התחלתי לרוץ ריצת 60 מ' כשממול עמדו אנשים שמדדו אם הרוח חזקה. כשראיתי אותם זה היה ב-100 יארד. עשיתי כתיית גן, כי הייתי בטוחה שהגעתי לסיום. כשהבנתי מה קורה פרצתי בבכי, כי ידעתי שיכולתי להגיע ראשונה".

אביה של אלה הוא פקיד במשרד ראש-הממשלה, אמה אף היא פקידה במשרד ממ-שלתי. אלה — מסתבר — אינה מתכוונת להמשיך במסורת זו, אלא תעדיף להיות מורה להתעמלות. "כשמדובר באשה זה בכ-לל לא מוזק לפיגורה", משכנעת אלה את עצמה, אבל עד להגשמת תכנית רחוקות אלה תמשיך אלה להתייצב לאימונים שלוש פעמים בשבוע באיצטדיון ר"ג, ולפני הכל תצטרך, כאמור, לשנן הערב כמה נוסחאות בכימיה, כי הזמן קצר והמלאכה מרובה. לסיום, פרט פיקנטי: קודם צאתי ערכה לי אלה "הכרות" קצרה עם חתולתה היפה והמעניינת, המכונה בפיה "פוחלצה". אמא שלי נותנת לה גלולות נגד הריון" הפתיעה אותי אלה. את זה הצעתי לה לספר לסדאת.

תדלה להגיש את עזרתה המקסימלית. כמובן שהשתלשלות המאורעות לא היתה לזכותה של אלה, והיא נאלצה להודיע ל-מארגני המשלחת על ביטול יציאתה לתחרו-יות. הנסיון לשכנע את אלה כי תפקידה של יציאה זו הינו ייצוג מדיני גרידא, לא נשא פרי, משום ששיקולה של האתלטית הש-קולה היה שונה בתכלית: "נכון שצריך לייצג את המדינה, אבל אם כבר מייצגים, כדאי לייצג בצורה טובה, אבל בכומר שאני הייתי נתונה, אני בטוחה שהייתי מייצגת את המדינה בצורה הגרועה ביותר, לכן העדפתי לוותר".

קציר במקום טמפלר

בעודנו מסבים את שיחנו על הא ועל דא הגיח לחדר בחורצ'יק חסון, שלפי מדיו ניתן בקלות לנחש כי הוא תלמיד, נתי — אחיה היחיד של אלה, תלמיד שמינית תיכון. כשניסיתי לדובב את נתי הוא השתדל מאוד להתחמק, אבל מה שאני יכולה לספר לכם הוא שהוא לא ספורטאי לתחרויות ועתונים, אלא מתאמן להנאתו בלבד. הוא גם איננו מתכוון להיות מד"ס (מדריק ספורט) בצה"ל למרות שלא רחוק היום בו ילבש את מדי החאקי. מה שאלה יודעת לספר עליו הוא כי "הוא יותר אמביציוני ממנה". אלה צעירה מאחיה בשנתיים, כיום היא תלמידת שישית בתיכון חדש בתל-אביב, בשנה הבאה מ-קווה אלה להשתלב ברמה הסוציולוגית ב-בית-ספרה. "בינתיים הלימודים הם כל-ליים". פרט לספורט מעסיקה עצמה אלה את עצמה בנגינה על פסנתר (מזה שש שנים!). אלה רואה בכך צורת ביטוי עצמי. הוריה הצעירים והמבינים של אלה אינם מאיצים בה לכאן או לכאן, "להיפך" פו-סקת אלה "אני בטוחה שאם היו דוחפים אותי הייתי מפסיקה עם זה. הם התרגלו כבר למציאות ומתייחסים לזה באופן טבעי ב-יותר".

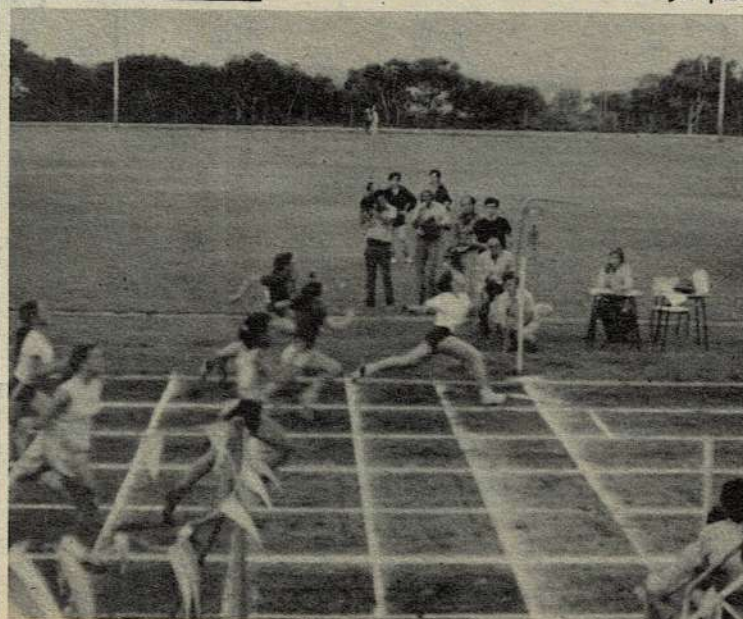
בכתתה של אלה, ששם הכירו אותה עוד בהיותה אלה עם השם הארוך — קצ'לסקי, וכאן מעדכנת אותי אלה: "אנחנו שינינו ר-א-

הראשונה שהיתה לאצנית הצעירה להפגין את כושרה בפורום גדול ומורכב מאוד, היתה במכביה האחרונה, עליה מספרת אלה, כשהיא פותחת זוג עיניים ענקיות, נרגשת מאוד: "התרגשות, התרגשות. את זה קצת קשה לשכוח. עם כל היופי של האירוע היו בו מחדלים טכניים רבים. למשל בריצת 200 מטרים המוקדמות והגמר נערכו באותו יום, וההבדל בין חצי הגמר לגמר היה עשרים דקות (!) רוטנת אלה. אבל למרות המחדלים האמורים וההתרגשות המרובה שפקדה או-תה, הצליחה אלה לזקוף לזכותה בריצת מאה מטרים מדליית כסף, כשמדליית הזהב, כי זכור, נענדה על צוורה של "אתלטית הזהב" שלנו — אסתר רוט — שחמורב. פרט ל-מדליית הכסף האמורה הבטיחה לעצמה אלה שתי מדליות זהב, האחת במרוץ שליחים והשניה בריצת 200 מטרים, שנערכה בהעדר אסתר שחמורב, שחשה, כידוע, ברע. כש-מסכמת אלה את האירוע המרשים הזה היא פוסקת בהחלטיות: "הכי טוב עם הקהל הי-ביתי של הוינגיטי. בלי הרבה רעש, צנוע, והעיקר בלי התרגשות כזאת".

מסתבר כי התהילה המקומית, אין בה כדי למצות את מקסימום כושרה של האת-לטית המצליחה ואו החלו לזרום גם ההצ-לחות שמחוץ לטריטוריה שלנו. וכך בחודש ספטמבר השנה יצאה משלחת, הכוללת כ"א אתלטים, כשפניהם מועדות לתחרויות את-לטיקה באירופה. בתוכה, כמובן, אלה — האתלטית שהצליחה להוכיח כבר את עצמה. לרוע המזל ביומן הראשון של ההתמודדויות נפלה אלה למשכב, כשהיא סובלת מחום גבוה. אך הדבר לא מנע ממנה ליטול חלק בשתי תחרויות בגרמניה ואפילו להעפיל למ-קומות מכובדים: בריצת 100 מטרים הצ-ליחה להעפיל ב-12.4 ד' למקום הראשון על מסלול טרטן (חומר ממנו עשוי המגרש. ית-רונ: מונע התחפרות בעת הריצה). "הת-נאים לא היו מהטובים ביותר, אבל הצלחתי להתגבר" מסבירה אלה. בתחרות זו נטלו חלק אתלטים גרמניים, אמריקאים, הולנדים ועוד. בתחרות נוספת ב-100 מטרים, על אותו מסלול, הגיעה אלה יחד עם יריבתה הישראלית, טובה פינק, למקום הראשון, כי אשר השעון מורה כי חלפו בסך הכל 12.2 דקות.

מגן דוד ספורטיבי

שבועיים קודם פרוץ הקרבות שבה אלה ארצה, עטורת נצחונות, כשהיעד הבא תח-ריות האתלטיקה האחרונות במנילה, בירת הפיליפינים. אך מסתבר כי העומס הרב על רגליה בתחרויות אירופה הויק במקצת, ו-כאבי תופת בשרירי הירכיים לא נתנו ל-אתלטית היגעה מנוח. "הפסקתי להתאמן קצת" מסבירה אלה באנחה כבדה "בינתיים, כידוע, פרצה המלחמה. המאמן שלי דודיק קושניר, (דוד בן-סירה, המאמן הקודם, יצא ללמוד בטקסס), גויס ובלעדיו לא יכולתי להתאמן, כי במקרה זה צריך לעבוד הרבה על טכניקה". "חופשה" קצרה זו ניצלה אלה לפעילות לא כל כך ספורטיבית, אבל ברוכה: היא התנדבה לשורות מגן דוד אדום והש-

אלה קציר
מקדימה
את יריבותיה
ליד קו המטרה.

האם תצליח
לפתח את
כשרונה למרות
התנאים הקשים
שיש לאתלטים
ואתלטיות בארץ?

האלופים העתידיים של האולימפיקות

ב-30 מטוסים הגיעו לברלין 2.200 ספורטאים צעירים מכל רחבי גרמניה המערבית, כדי לקחת חלק בתחרויות הגמר של נבחרות מצטיינות מבתי הספר, אשר הפכו כבר למסורת. הפעם היתה עדיפות מספרית לנציגות "המין-החלש".

הנבחרת הבולטת מכולן, היתה נבחרת ההתעמלות של בית הספר "שילר" בפרנקפורט, הנראית כאן בצילום. מלבד תחרויות-הגמר בהתעמלות, התחרו 276 נבחרות בענפי השחייה והכדורעף, אשר הבטיחו את מקומן בגמר, אחרי שניצחו בתחרויות מוקדמות מחו-זיות וארציות.

תצלום : אינטר-נצ'יונס,
Photo : Inter Naciones, Bonn.

אלופות קארטה בת 6

גבריאלה הילר ממיןכו, היא תופעה מיוחדת במ-נה באירופה כולה. בתחרות ראווה שהתקיימה בעיר הולדתה, הפגינה שורה של תרגילי התקפה והגנה מפליאים בזריזותם. את תורת הלוחמה "בידיים ריקות", (זה פירוש המלה היפנית קרה-טה), למדה מאחיה, הנראה אתה בתצלום. הוא התחיל לאמן אותה כבר בגיל ארבע, וכיום היא בעלת "חגורה צהובה", שזאת הדרגה השנייה. היא גם הצעירה בין 7.500 האנשים העוסקים בגרמניה בספורט זה.

תצלום : אינטר-נצ'יונס,
Photo : Inter Naciones, Bonn.

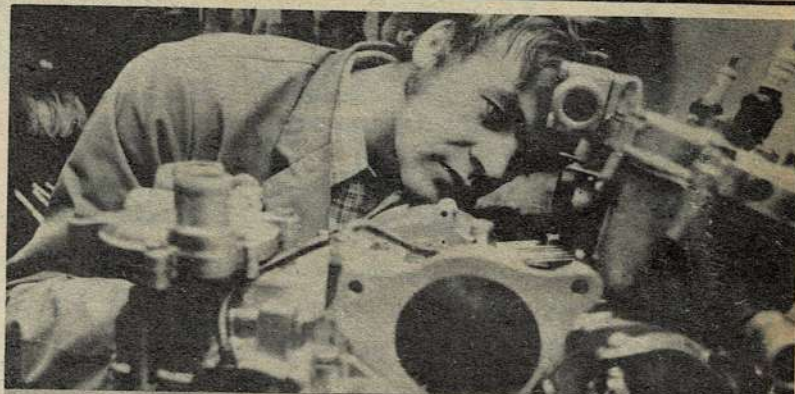

שיכור ולא מילין

"מירוץ אופנועים נוסך בי שכרון יותר מכל משקה משכר", מכריז דיטר בראון, האופנוען בן ה-27. מסיבה זו הוא משתתף בכל המירוצים האפשריים, למרות הסכנות הכרוכות בהם.

התלהבותו סללה לו את הדרך להצלחה מסחררת. השנה זכה בפינלנד באליפות העולם לאופנועים בעלי נפח עד ל-250 ס"מ מעוקבים, בשנת 1970 זכה באליפות לאופנועים בעלי נפח עד ל-125 ס"מ מעוקבים, וכיום הוא נחשב לשיאן שאין לו מתחרה המסוגל לסכן את מעמדו.

לדיטר יש הרגל מיוחד במינו. לפני כל מירוץ הוא מפרק ומרכיב את האופנוע שלו במו-ידידו.

תצלום: אינטר-נצ'יונס,
Photo: Inter Naciones, Bonn.

גם הם בזמרים...

הנבחרת הלאומית של גרמניה ה- מערבית ניסתה את כוחה גם בשירה ו- הפיקה, בהפסקות בין האימונים לקראת משחקי גביע העולם, תקליט אריך-נגן. הרעיון להוציא לשוק תקליט בכיכובם של בקנבאואר, גרד מילר ושותפיהם, נולד במוחו של אחד העסקנים הבולטים בעסקי השעשועים בגרמניה, אשר רצה להבטיח את חלקו ברווחים, הצפויים לפי דעתו לגרמניה, הודות לקיום משחקים על גביע העולם בגרמניה.

הציבור הרחב התייחס אמנם בסלחנות משועשעת לתעלול זה, אולם ה- מפיק היה משוכנע שלתקליט הזה מובטח עתיד מסחרי מזהיר, מאחר ומחצית אחת של האוכלוסייה מורכבת מאוהדי כדורגל מושבעים, ואילו השנייה מש- תגעת אחרי זמרי-פופ למיניהם.

זכרונות לא שנתה את "מומו" קלדרון

מאת: נסים צבאג

סיפור אופייני של קבוצת-שכונה ירושלמית הנמנית על ליגה ג' ומשחקת ב"כל הלב" — בלי מחשבות פרנסה ממש-חקים...
הקבוצה נקראת על-שמו של שוערה שנהרג בתאונת דרכים והיא חולמת על התקדמות נוספת במעלה-הליגות.

המאמן, בן השכונה, תגי שבת, ש-אינו מסתפק בקבוצה הבוגרת — אלא מכין עתודה מבין הגילאים הצעירים.

מלך השערים של הקבוצה הוא החלוץ המרכזי השחרר יצחק מדיני שכבש 45 שערים. עוד שחקנים מצטיינים בקבוצה הם: יעקב לוי המשחק בתפקידים רץ ומקשר שמאלי נחשב בונה משחק הקבוצה. מצטיין נוסף הוא אברהם יעקב, שחרף גילו — 30 — נחשב כמעוז ההגנה. לשאלתי איך הוא עומד במאמץ משחקי הליגה השיב: "קצת קשה, אך בשביל החבריה בשכונה אני מוכן לעשות הכל". השוער הוא בנימין לוי שספג 29 שערים מ-19 משחקים. הקבוצה מקיימת את אימוניה ב"גן סקר" פעמיים בשבוע, ומאמנה הוא שבת חגי, מאמן צעיר, אף הוא בן השכונה.

לסיכום מקוים בני זכרונות כי הכשרונות הצעירים באזור יצטרפו לקבוצה אשר לא רואה בליגה ג' את יעודה האחרון. מטרתה היא להפעיל ליגה ב' ולהוכיח כי גם נוער השכונות הירושלמי יכול להשתבץ ב"מסגרת ליגות גבוהות יותר.

גדיה בה ניספה השוער "מומו" קלדרון בתאונת דרכים בשדרות הרצל בירושלים. אבל כבד ירד על השכונה, אך הדבר לא ריפה את ידי העסקנים אשר קיבלו תמיכה גדולה מאגודת-האם, הפועל ירושלים. במסי-רותו של שבתאי מזרחי ניסתה הקבוצה אשר נסראה ע"ש שוערה, להעפיל מליגה ד' לליגה ג'.

הקבוצה החלה לשחק במגרש קרית יובל בו היא משחקת עד היום. ציוד סופק ע"י אגודת-האם הפועל ירושלים. בשנת 1970 נערך מפגש ספורט יהודי-ערבי בשיך ג'רח, בו גברו שחקני "זכרונות" על הפ. מזרחי ירושלים בשיעור 2:3 וזכו בגביע שנתרם ע"י הפועל ירושלים.

בשנת 1972 החליטה ההנהלה והשחקנים לעשות כל מאמץ בכדי לעלות לליגה ג'. ואכן עם תום שנה זו, זכו הכדורגלנים להגשמת חלומם, וזה לאחר שגברו על הקבוצות ה"חזקות של הליגה החמישית בישראל, היא ליגה ד' בתוצאות משכנעות. על קבוצתה החזקה של בית"ר בית-שמס 4:5, על הפ. גיור-אל-שחר 0:6, על הפ. ידידיה 1:13, על הפ. עיר גנים 0:6, וסיימו את הליגה ביחס שערים אסטרונומי של 29:91.

הפועל "מומו" זכרונות ב"הרכב חסר". עומדים מימין: יעקב לוי, בנימין לוי, משה אלדר, יואב עדיקה וחיים יוסף. כורעים: אברהם בן-יעקב, אליעזר גלנטי, יעקב מדיני, ברוך עדיקה.

ליגות ג' ו-ד' הינן בבחינת לי-גות אלמוניות, עבור הקורא. רחו-קות מהפרסומות ומהתהילה. לא תמיד מתנהלות בסדרן. התקריות בליגות אלו שכיחות למדי כי ל-שחקנים אלו הכדורגל אינו מהוה מקור הכנסה כעמיתיהם בליגות הגבוהות יותר.

מספר הצופים מועט ולרוב אינו עולה על כמה מאות צופים. יש להוסיף לכך את חוסר העניין מצד העתונות על הנעשה בליגות הנ"ל. טבלות הליגה שלהן אינן מופיעות בעתונים. כמוכן, הכבוד הגדול מגיע לשח-קנים הגומעים מדי שבת ושבת קילומטרים רבים בכדי לשחק אך ורק לשם ספורט בחורף ובקיץ. לפעמים, כרוך הדבר במאמצים רבים ובהשתתפות ישירה של השחקנים בהחזקה של הקבוצה כמו תלבושות, כדורים, נסיעות-חוץ וכדומה. כמו כן, יש ליכוד ולהעריך את האיש-בשחורים אשר משתדל בכל מאוור להגיע למגרש ולשפוט ולרוב ללא עזרתם של שופטי-הקו.

אחת מקבוצות הכדורגל הנמנות על ליגות אלה הינה קבוצת הפ. זכרונות "מומו" ירושלים אשר עלתה העונה לליגה ג'. זוהי קבוצת העדה הכורדית באזור זכרונות. אולם על אף היותה בליגה ד' — וכיום בליגה ג' — הרי לידתה עדין לפני מלחמת השחרור. זוהי קבוצה אשר קמה בכדי לשחק כדורגל-בשכונה בתקופה בה ירושלים עדיין לא היתה כה מפורסמת בספורטאיה וקבוצותיה.

שמה הקודם היה הפועל "משמרות" והיא שיחקה נגד קבוצות שכונות אחרות. המצטיינים בשורותיה אז היו נחום לוי — המקשר הימני הנמרץ שהיה ה"מוח" של הקבוצה, ושבתאי מזרחי, מקימה ומיסדה. לזכותו של האחרון נוקפים הקמת הפ. "מומו" זכרונות ירושלים במתכונתה החדשה, ובהמשך יחסים לו גם את הקמת קבוצת "הבירה" ירושלים המשחקת בליגה ב'.

מדי שבת בשבת ירדו בני השכונה "לגן סקר" והשקיעו את כל מרצם במשחק הכדור-רגל. כל זאת עם הקמת המדינה. מכאן ואילך פרשו חלק מהותיקים והאחרים החלו לשחק בליגה ד'. בשערה עמד אז השוער שלמה קלדרון ד"ל אשר היה המצטיין בשורותיה. הקבוצה קצרה הצלחות רבות, עד לטר-

המשחק לא נערך?

הקהל זכאי לקבל נסיון
בחזרה, נגד מקרה!

ישראל
לויכטר

מחשבה

רכז באיצטדיון מסויים והקבוצה ה-
אורחת אינה מגיעה אחרי 20 דקות
המתנה, מה יהיה גורלו של הקהל
ששילם ממיטב כספו כדי לחזות ב-
משחק? (גם אם סיבת קבוצה האורחת
מוצדקת).

כספו של הקהל צריך להיות מוחזר אליו
מאחר ולא קיבל תמורה עבור כספו במידה
ולקבוצה האורחת אין סיבה מוצדקת לאיי-
הופעה. הרי קרוב לודאי שההתאחדות
תקנס אותה של כך ותחייבה בתשלום פיצוי
כספי לקבוצה המארחת על ההפסדים שנגרמו
לה. הקבוצה המארחת יכולה ביוזמתה לתבוע
לדין את הקבוצה האורחת וזאת בנוסף לטי-
פול הרגיל של ההתאחדות לכדורגל.

הקהל יקבל את כספו בחזרה גם במקרה
שתהיה הצדקה לאי-הופעה הקבוצה האורחת.
במקרה כזה יתקיים משחק חוזר וקרוב
לודאי שתהיה אפשרות לקהל (אם לא ירצה
בהחזרת כספו) לקבל כרטיס למועד החדש
במקום הכרטיס למפגש שלא נערך.
ליסוי אבני מתל אביב ואמנון שוסטר
מנתניה: תשובות ברורות לשאלותיכם נית-
נות בתכיפות בעתונים היומיים.

אמליו יח, מגן ליברפול ונבחרת
אנגליה, השותף לתיקו כנגד פולין
(1:1) וההפסד נגד איטליה (0:1).

האנגלי בשנה האחרונה הם: השוער ריי
קלמנס, החלוץ קאיון קיגן.

★ רז חן מתל-אביב שואל:

1. מי היה שחקנה הגדול של הודו ב-
אולימפיאדת 1924 בהוקי?
2. מי הוא אלוף העולם בסיף סינגון
חרב?

1. ב-1924 לא נערכו תחרויות הוקי. לעומת
זאת חודשו המשחקים ב-1928 ואז הופיעה
קבוצת ה"פלא" מהודו בוראשה החלוץ
המרכזי דיאנד צ'אנד, שהיה בפי כל כשם
אחד האמנים הגדולים.
2. אלוף העולם בסיף סינגון חרב הוא
הרוסי ויקטור סידיאק מנצח אולימפיאדת
מינכן 1972.

★ ששון לוי מרחובות שואל:

1. מה השיא העולמי בקפיצה לרוחק?
2. היכן הושג ולמי הוא שייך?

השיא העולמי בקפיצה לרוחק עומד על
שמונה מטר ותשעים סנטימטר.
2. שיא מדהים זה (שספק אם ישבר במאה
הנוכחית), נקבע בעת אולימפיאדת מכסיקו
1968 על ידי המנצח האמריקני בוב בימן.

★ יוסי בלאו מרעננה שואל:

כאשר קהל בין 10.000 צופים מת-

- ★ עורך מגידוב מבאר-שבע שואל:
1. מהם סיכוייה של ליברפול לזכות
השנה בתואר "אלופת אנגליה",
ובתואר "גביע אירופה לאלופות"?
 2. מי הם שחקני ליברפול המופיעים
בנבחרת האנגלית?

1. קשה לראות את הקבוצה שתצליח ל-
הדריך כיום את דהירתה המסחררת של לידס
לאליפות הליגה. בתום 16 מחזורים היא
צעדה בראש עם 28 נקודות ללא הפסד
(4 תוצאות תיקו) בהקדימה ב-7 נקודות (4)
את הבאה אחריה קבוצת ליברפול. ליברפול
מצליחה גם השנה להמנות עם קבוצות ה-
צמרת אך רק מיפנה קיצוני (וזה יהיה
אפשרי רק בעת משחקי חג המולד בהם
מקיימות הקבוצות מספר משחקים תוך פרק
זמן קצר — ואז תבחן יציבותה של קבוצת
לידס), יוכל למנוע את הכתר מלידס יונייטד.
באשר למשחקי גביע אירופה לאלופות
הרי צר לי לאכזב אותך, משום שליברפול
כבר הוצאה ממעגל המשחקים על ידי אלופת
יוגוסלביה "הכוכב האדום". בשני המשחקים
שנערכו בבלגראד ובלברפול זכו היוגוס-
לבים בשני נצחונות, ושניהם בתוצאה 1:2.
2. היחיד ששיחק בהרכב נבחרת אנגליה
במשחק המכריע נגד פולין (1:1) בוומבלי
וכן במשחק הידידותי נגד איטליה (0:1) היה
המגן אמליו יוז.

שחקנים אחרים מליברפול שנכללו בסגל

אל תזרקו אותנו לכלבים

המאמן, יהושע רוזין, אשר הגשים צעד נוסף של קבוצתו — עליה לשלב הבא. אבל מה יהיה על הישראלים אשר על הספסל?

המשחקים נגד לווים הארלם, היא אכזבת-חיי: לאחר שהשתלבתי בנבחרת הלאומית - הושבתי על ספסל מכבי תל-אביב, בלי שאקבל הזדמנות נאותה. כאשר כבר הוכנסתי למשחק — הייתי מתוח מדי ועצבני, מכדי להביא תועלת. ביל פלאס ומרווין סטיבנס (ידידי הטוב) הם שחקנים מצויינים — אבל מה יהיה על השחקנים הישראלים, אלה שגרלו במכבי תל-אביב, אשר גרלו באגודה? האם הם גמרו את תפקידם?

מכבי תל-אביב עשויה להצליח העונה בגביע אירופה — אבל בקשתי כלפי מנהלי הקבוצה:

מאת: מיקי ברקוביץ

אליפות אירופה בברצלונה הס-תימה. חזרנו ארצה עטורי-בתר נצחונות ומקום מכובד באמתח-תנו; מקום שביעי.

לי היתה זו אליפות ראשונה ל-בוגרים ובה אגרתי הרבה נסיון ו-לו רק מהתבוננות במשחקים ה-מרתקים.

כולי תקוות ושאיפה להמשך דרכי בכדור-סל, ציפיתי למשחקים על גביע אירופה לקבוצות אלופות, לאחר שתפסתי, פחות או יותר, מקום בין 7 שחקני הנבחרת הראשונים. אבל הכל היה בגדר חלום — רק הסתימה האליפות בספרד. חזרנו ארצה במהירות ה-אפשרית, עם הגיע לידיעתנו פרוץ מלחמת יום-הכיפורים.

בנמל התעופה לוד — החבילה התפרקה. כל שחקן פנה לדרכו, ולמחרת היו כל שחקני הנבחרת מגויסים באשר הם שם. חלומי כמו גווי. עתה עמדה המלחמה בראש מח-שבתי, מלחמה, שלמרבית-המזל, פסקה — ולוא גם זמנית — לאחר 18 ימים. היו אלה ימים של לחימה אכזרית, בה גפלו הטובים בכחורינו, בני מחזור שלי, בחרים בני-גילי אשר עד עתה לא ידעו מלחמה מהי.

עם הפסקת-האש מנסים ראשי אגודת מכבי להציל את הספורט היצוגי בארץ: הכדורסל. הם פונים לפיב"א (ראשות אירור פאית לכדורסל) שתאשר את השתתפות מכבי ת"א בגביע אירופה לקבוצות אלופות. לאחר משאומתן עם המזכיר הראשי ויליאם ג'ונס, הוחלט להחזיר את מכבי ת"א למעגל ה-משחקים.

אנו, שחקני הכדורסל, שוחררנו מהצבא לאימונים ומשחק בחר"ל. האימונים היו קשים מאוד, כי לאחר תקופה בת שלושה שבועות של הפסקת כל פעילות גופנית לא היה זה פשוט לחזור לאימונים רצופים מבוקר עד ערב. כמעט שכחתי לספר לכם כי בבואי נודע לי על צירוף שני שחקני-רכש שחומי-עור. הידיעה באה עלי כמהלומה.

כבר ראיתי בדמינוי כיצד אני יושב על הספסל בעוד השחקן הזר שלא היה נחוץ כל-כך, דוחק את מקום שחקני החוץ שלנו: כגון: חיים שטרקמן, הקפטן שיש לו מה לומר עוד במשחקים בין-לאומיים ובמשחקים

כאלה צריכים שחקן בעל שיעור-קומה כמותו, שמאחוריו נסיון-עשיר. אלי קורן, שחקן מוכשר ובעל ידע בכדורסל, אשר בגלל ה-אמריקניזציה במכבי נדחק אט אט לפינה וכיום, לאחר בואו של סטיבנס, לא מתלבש אפילו בין 10 השחקנים.

ואני, מיקי, אם היו לי סיכויים לשחק יותר מ-15—10 דקות במשחק, הרי נלקחו גם אלה ממני עם בואו של שחקן הרכש, ועלי להמתין ליום חלש של אחד מהשחקנים.

חיים שטרקמן, הקפטן שיש לו מה לומר עוד במשחקים בינלאומיים, אשר מאחוריו נסיון עשיר. גם הוא בין „מקופחיו של מיקי“.

יוסף לוי, אשר נמנה על "המקו-
פחים" לדברי מיקי, עם הכדור, במ-
ריצה לסל מכבי רמת-גן.

רון דנלופ ששיחק בשנה שעברה
במכבי, בגביע אירופה, עם ברודי.
הוא הוחלף בשני כושים אחרים —
ביל פלאס ומרווין סטיבנס.

בו־זמנית הם מחבלים בעתיד והחשוב מכל:
בבחורים שלהם. כמו אלי קורן, יוסי לוי,
מיכה שוורץ וחיים שטרקמן (אף על פי
שהאחרון נמצא בסוף דרכו — הוא עבר
כבר דרך ארוכה עם מכבי), וגם אני "שבור"

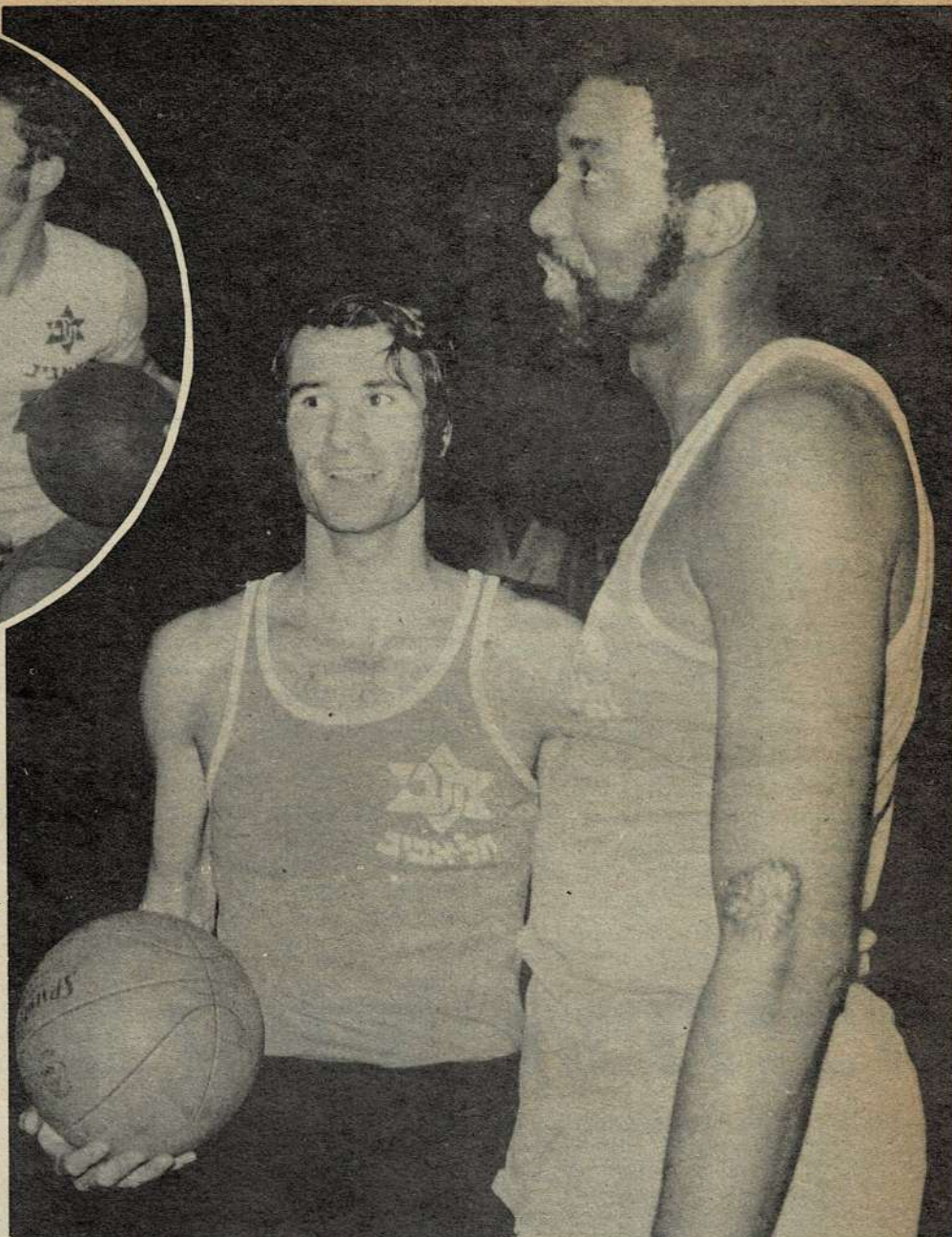
שכה בניתי על המשחקים הללו.

למכבי היה נחוץ שחקן חזק גבוה
שיקלוט את הכדורים החוזרים מהסל. וכך
היה — הם הביאו את השחקן הנכון, אבל
בשביל מה להביא שחקן חזק כאשר יש
להם שחקני חזק שעם קצת נסיון ובטחון
יכולים לתרום במידה שווה כתמורת-שחקן
רכש. (ללא שום טינה למארווין סטיבנס,
שהוא ידידי הטוב ואני רוכש לו חיבה רבה.
הוא בחור מצוין ואני מאחל למכבי בחורים
רבים כמותו. דברי הם, עקרונית, על התפ-
קיד ומבחינה מקצועית).

אנו, השחקנים הישראלים, משחקים ב-
ליגה, לוחמים על כל משחק ונקודה כדי
לקחת את האליפות ובכדי להשתתף, מדי
שנה, במפעל האירופאי. ההנהלה והמאמן
צריכים להתחשב בשחקנים ואני בטוח שעם
השחקנים שיש לנו — אנו יכולים להגיע
רחוק.

מי יתן והמאמן יקדיש יותר תשומת-לב
לשחקנים הישראלים שהם נחלת-האגודה
ולא לשחקני-הרכש, אשר אינם מרגישים
פטריטים למשחק. אלה משחקים בעד ה...
והקבוצה לזמן-מה.

אני מסיים באיחולי הצלחה לקבוצתי
בדרגים הגבוהים יותר במפעל האירופאי, אם
המלחמה הבאה, חלילה, לא תעצור אותנו
בדרך...

הרבה...! הלוואי!

שבנו ארצה, שבוע ימים התכוננו, פיסית
ופסיכולוגית, למשחק. בוקר-ערב התאמנתי
עם חברי לקבוצה, "מולי" אבישר. הרגשתי
שאני נכנס לכושר טוב וקיוותי להכלל בין
השחקנים שירכיבו את המשחק. ולאחר דבריו
של יהושע, המאמן, היה לי על מה להסתמך...
ערב המשחק בא. האולם היה מלא הרגשה
ביתית. אך בלי שינוי — ישבתי על הספסל
משך רוב המשחק. כאשר נותרו כ-10 דקות
לסיום המשחק, קורא לי המאמן. אילו יכולתי
לסרב באותו רגע לעלות למגרש, הייתי עושה
זאת.

עליתי למגרש!... אותן דקות בהן שחקתי,
בהן נסיתי לפרוץ "בכוף" כדי להחזיר
בטחוני (נכשלתי) — בגדו בי. דקותיים לאחר
מכן כבר מצאתי עצמי יושב שוב על הספסל.
אין מילים בפי לתאר את עוגמת-נפשי. רק
זאת — אני תקווה להרבה הצלחה אישית
וקבוצתית בעתיד.

מכבי ת"א וביחוד המאמן יהושע רוזין
השיגו את שלהם; עליה לשלב הבא. אבל

וגם אז תוקפני הפחד פן אכנס למשחק
ואעשה טעות ואז -- אורליך באופן-מידי
ואשב על הספסל עד סוף המשחק, כמו
במשחק האחרון נגד לווים בארץ.

אחזור לאימונים. כל יום התאמנו כהלכה.
חלק מהשחקנים נכנס לכושר, פחות או יותר.
בימים, בהם הקבוצה לא התאמנה בבקרים,
ביקרתי אני, בוקר-בוקר, באולם הכדורסל
וקולע וקולע בשאיפה להוכיח עצמי ב-

משחקים.

הרגע הגדול הגיע. נסענו להולנד. הייתי
מלא-שאיפות ותקוות כי אשחק יותר ממכה
דקות למען הוכיח למאמן יהושע את יכולתי.
אבל — הבל הבלים! באותו משחק לא
נגעתי בכדור מלבד בעת... החימום שלפני
המשחק. תארו לכם את הרגשתי. משך כל
הנסיעה לא יכולתי להרגע וחילפתי אחר
סיבה מדוע לא שיחקתי. אבל לא מצאתי
סיבה לכך. בזמן הנסיעה שמעתי את המאמן
אומר לשחקנים: "שגיתי בקשר למיקי בגלל
שלא הכנסתיו למשחק. אבל בארץ הוא ישחק

את "האהבה הראשונה" לכדור "קנה" בשנתו העשירית בילדי מכבי. שנתיים מאוחר יותר דילג משוכה נוספת ומצא עצמו בקבוצת הנערים. ממבקיע שערים במרכז ההתקפה, הוסט אחורה לתפקיד שהקנה לו את זרקורי הפירסומת בגיל 14 — מרכז השרה. כיום, בן 25, "כוכב שביט" בעיר הכרמל, נשמע המורה לחינוך גופני מאוכזב קמעא. "מצבנו אינו טוב, ותקוותי שנתברג בעתיד במרכז ה-טבלה", אך...

מאת: ירון אביטוב

ההרון ("ארה'לה") גרשגורן, בן ה-25, "כוכב שביט" בעיר ה-כרמל, נשמע מאוכזב. המורה ל-חינוך גופני הופיע חמש שנים ב-הצטיינות במדי נבחרת הנוער וב-גיל 18 נקרא לייצג לראשונה את מדי ה"כחול-לבן" ולמרות שהו-פיע כבר דרך ארוכה בסגל ה-אומי לא צבר לזכותו ולו גם הו-פעה בינארצית אחת לרפואה.

קשרה המצטיק של "ירוקי" מכבי חיפה החל את הקריירה "בת ה-15" שלו בזינוקים מרשימים ודילג במהירות בשלבי קבוצות הצעירות ויתכן שזרקורי התהילה בגיל כה צעיר עמדו לו, מאוחר יותר, לרוע. את "האהבה הראשונה" לכדור "קנה" בשנתו העשירית בילדי מכבי. שנתיים מאו-

חר יותר דילג משוכה נוספת ומצא עצמו בקבוצת הנערים. שנתו ה-14 מחוללת מפנה בחייו של הכדורגלן בועיר-אנפין. "ארה'לה" שעד לאותה שנה "כיכב" כמקביע שערים במרכז ההתקפה הוסט אחורה לתפקיד שהקנה לו את זרקורי הפירסומת — מרכז השרה. בשנה זאת לבש לראשונה את מדי קבוצת הנוער ושנתיים מאוחר יותר בגיל 16, נקרא לדגל להציל את הקבוצה הבוגרת מנשירה לליגת המשנה אך ללא הצלחה. כ"תור הזהב" של יכולתו רואה גרשגורן בתקופת ההכנות לנסיעה למקסיקו בה היה, לדעתו, בכורשר שיא אך מזלו בגד בו ופציעה מנעה ממנו את "כרטיס הכניסה" למשחקי גמר הגביע העולמי.

נושא הנבחרת הותיר "צלעת" בליבו. לדבריו, מופנים מירב זרקורי הפירסומת והעיתונות לעבר כדורגלני תל-אביב ולפיכך בהכרח זוכים הם ללבוש את מדי הנבחרת. בביקורתיות: "אם הייתי משחק בקבוצה תל-אביבית, הייתי מגיע רחוק יותר" — וזה חורה לו!

דעתו על "עונת חירום": הליגה לא תהיה אובייקטיבית. מספר קבוצות יסבלו מהעדר שחקנים ואילו אחרות בעלות קשרים ירוויחו. הצעתו, להקפיא את הירידות בליגה ולהכתיר אלופה בלבד, דבר שאומנם יקטין את ההתעניינות במשחקים אך יהיה הוגן יותר. מאידך גיסא טוען ארליה שפתיחת הליגות יתרמו להחזרת החיים למסלולם התקין.

גרשגורן מוועליה הותיקים של קבוצתו אינו מרוצה מהנעשה בה: "מצבנו אינו טוב במיוחד וכדורגלני הנוער עדיף לא השתל-בו. תקוותי שאם יחזרו המגויסים נתברג במרכז הטבלה".

ארליה קובל על כך שקבוצתו חסרת משאבים, כדורגלנים ברמה מספקת ומסורת כדי להתקדם ולהוות גורם בצמרת. "אין לנו שאיפה ורצון" — דברי גרשגורן המקווה שלפני פרישתו יזכה, לפחות, להניף גביע... אהרון גרשגורן — מציאותי. הוא רואה את הכדורגל כ"עסק" ומציע הפיכתו לחצי מקצועני. "בכדורגל לא תמיד נהנים, ישנם תקופות קשות בעת הפסדים ואז הכל נראה ב"בבואה שחורה" ומאידך כשמנצחים המס-גרת ורודה ויש סיפוק!"

מסתבר שהתהילה קוסמת לכדורגלנים. לדעתו של איש שיחי, "נעים להיות מוכר ואהוב", והוא מבקר את ה"סובב את הכדור-רגל", החל בעסקנים וכלה במתקנים. את שיחתנו מסיים ארליה גרשגורן בנימה אופטימית: "תקוותי שתהיה זאת עונה פורייה והקהל יהנה מהמשחקים ויקבל פיצוי לכספו ואקווה שההנאה הגדולה ביותר מצפה לאו-הדי מכבי חיפה". ובנימה מציאותית: "אך איני מאמין!"

ה"איני מאמין" של ארה'לה

אהרון ("ארה'לה") מנסה להכניע את שוער בני-יהודה, שמואל מליקה, אך לשווא, במשחק שנערך בחיפה בעונת המשחקים 1971/72 ונסתיים בתיקו מאופס.

הקץ

למעטפות

המשעממות !!

יש לנו חידוש מהפכני עבורך:

מעטפות צבעוניות ומפוארות על נייר משובח, הנושאות את תמונותיהם של אלילי הזמר והפזמון הישראליים.

היה אתה הראשון שיכניס חידוש זה לכיתתך !! עצור! אין טעם לרוץ לחנויות כי לא תוכל להשיג אותן שם!!

המעטפות ניתנות חינם ע"י מערכת דו-שבועון "סטאר". לכל גליון "סטאר" מצו-רפת מעטפה צבעונית ומפוארת חינם.

כשתקנה את העיתון "סטאר" תהנה מ-60 עמודי קריאה מרתקים ומחנים וממעטפה צבעונית למחברת שמעניק העיתון כשי חנים לקוראי!

אורי מלמיליאן, דני נוימן, דוד ישי ומנשה כהן, הם נותני-הטון החדשים והצעירים בבית"ר ירושלים, הבונה לעצמו תדמית חדשה. יותר טכני, יותר יפה-לעין, יותר מעוף — זו סיסמת הקבוצה שמאמנה, נחום סטלמר, חושב גם על הטווח הארוך יותר. המפלוא בדבר: פרישתו של אהוד רובוביץ כמעט ולא הורגשה, כמו חסרונו של ארצי בן-יעקב, כוכב אחר, שהיה בשירות מילואים.

המצטיין אברהם סאבו, המרכזי בעל חוש הריח לשערים, שלום אביטן (שהגיע מ"הפועל באר-שבע") וגדנ"עי אחר, יאיר פואר. נחום סטלמר רוצה בהישגים, אלפי אוהדי "המנורה" בירושלים רוצים בהישגים — אבל דומה שהמבחן הגדול הוא עצם בנית קבוצה צעירה בעלת יסודות איתנים, לטווח ארוך יותר.

אם, אכן, יצליח הדבר, יוכלו הירו-שלמים להנות במשך שנים מקבוצה מלוטשת, בעלת סגנון מהוקצע — שאותה ידעו להעריך על רקע הנשק החשוב אך האפור, שבו רגלה בית"ר ירושלים במשך שנים, בגלל נתוני שחקניה: רוח קרב ושאפתנות.

אורי מלמיליאן, הוא שחקן המאפיין את "הגל החדש" בקבוצה: טכני, שולט יפה בכדור ו"רואה" את המגרש.

מה יהיה? — שאלו אוהדי בית"ר ירושלים, כאשר קראו ב-תמהון ובתדהמה, על דבר פרי-שתו של הבלם-כוכב-קפטן, אהוד רובוביץ, מפעילות ספורטיבית. דומה היה כי "רק זה חסר" לק-בוצה ששחקני המפתח שלה עברו את גיל הנעורים. היה חשש רציני-ני מחילופי המשמרות.

אבל — באו משחקי הגביע והוכיחו אחרת. ארצי בן-יעקב לא הופיע גם הוא למשחקי הדרכי נגד הפועל ירושלים. אולם, הצעירים עשו את שלהם. הנצחונות גפלו בידי שחקנים חסרי-נסיון, לכאורה, שהדיחו את מחזיקי הגביע היומריים.

מקרה? באה פתיחת הליגה ו"הסבירה" כי אין זה מקרה. פשוט, קבוצת נוער מוצ'לחת המטופחת כהלכה במשך שנים, ש-כוכביה נכללים בסגל הקבוצה הבכירה שבה עובד מאמן היודע כיצד לגשת אליהם — והרי לכם תוצאה.

אורי מלמיליאן (17), הוא תקוות-התקוות של בית"ר ירושלים. טכני, שולט בכדור ורואה-את-המגרש. דני נוימן, בנו של פרי-

בית"ר ירושלים: לא עוד "אפור"

נחום סטלמר, מאמן בית"ר ירושלים, בתמונה היסטורית: עם הפסלון שקיבל מהתאחדות הכדורגל לפני משחק-הפרידה שלו נגד בלגיה בר"ג, בעשירי לינואר, 1968. כיום הוא רואה את תפקידו העיקרי בהקמת קבוצה מסוגננת ומבריקה, לטווח ארוך, בבית"ר ירושלים.

פסור נוימן, מנתח בבית-חולים, מצדיק את האשראי שניתן לו החל מן העונה שעברה. דוד ("דדו") ישי, ידע הרב האכזבות לפני שהצליח העונה לנקב רשתות יריבים. איך אומרים: הנסיון עושה את שלו.

וההפתעה הגדולה ביותר בפתיחה הוא דוקא מי שנכנס לנעליו של אודי רובוביץ. כן, הגדנ"עי לשעבר, שחקן צנוע ונחבא אל הכלים, מנשה כהן, עושה עבודה יעילה ומשימתו היא, כנראה, ללכת בדרכם של בלמים מוצלחים אחרים מיוצאי מועדון החץ-וקשת כמו אמציה לבקוביץ, שלום ואנו, יורם מור, יחזקאל קצב ורבים אחרים. אלו מצטרפים לצד רכש מוצלח כנתניית-

דני נוימן, בנו של מנתח חשוב בבית-חולים, משתלב העונה בהרכב בית"ר ירושלים.

נשק

ה(ז)נכט

של

בית"ר

המלה

מאמצע טבלת ליגה א', הגיע שוב אלברט זנפט כדי לעצור את חלוציה היומריניים של הפועל תל-אביב. בארבעה משחקים תוך שתי עונות, נכנע לכדור אחד בלבד של יהושע פיגנבויס והוא אומר עליו: "יכולתי למנוע את השער — אילו לא הסתירו לי".

אלברט מאמין בסיכויי קבוצתו להעפיל לליגה הלאומית, "כי אם ניצחנו את הפועל תל-אביב בבלומפילד — אז מדוע לא להצליח בליגה א'?"

— מאת מרדכי חביב —

משחקי שמינית הגמר בגביע המדינה כבר מאחורנו. שמונה קבוצות מהליגה הלאומית הבטיחו את השתתפותן במשחקי רבע ה-גמר אשר ייערכו באביב בשנה הבאה. שתי הקבוצות התלאביביות הבכירות מכבי והפועל עשו זאת בדרך הקשה תוך שהן מתקשות לגבור על פני יריבות מליגת ה-משנה.

גם מכבי תל-אביב וגם הפועל תל-אביב נזקקו לביצוע בעיטות עונשין מהנקודה הלבנה כדי להיות בנצחות.

יריבתה של הפועל תל-אביב היתה שוב בית"ר רמלה, אשר בשנה החולפת קיימה עימה מאבקים עזים בהם לא נכבשו שערים משך 120 דקות. בית"ר רמלה הפכה בעקבות משחקי השנה ל"כבשה השחורה" של הפועל תל-אביב ואין ספק כי חלק גדול בכך יש לזכות לזכותו של שוערה הצעיר אלברט זנפט אשר איגרף, קלט והדף את התקפות הפועל. ה-0:1 הסנציוני בבלומפילד, רשום לזכותו. בתום המשחק מיהר השוער לשוב ליחידתו הצבאית בה משרת עדיין בחיל סדיר. הוא חילק את חוויותיו עם חבריו ביחידה, אך שמחתו היתה מהולה בעצב, בעצם ההפסד בבעיטות העונשין.

מי אתה אלברט זנפט? והוא משיב: "את דרכי בין קורות השער התחלתי בגיל 10 במגרש בית"ר, באבו כביר. שיחקתי בילדים. אחר כך עליתי לקבוצת הנערים, ובגיל 15 ערכת את הופעת הבכורה שלי במדי קבוצת הנוער של בית"ר תל-אביב. אז ניצב בין קורות השער, יוסף סורינב ואני ניסתי ללמוד ממנו. בכל שבת הייתי קרוב לעריכת הופעת בכורה גם במשחקי הליגה הלאומית, אולם ממש ברגע האחרון הוחלט אחרת ושיחקתי שוב עם חברי לקבוצת הנוער. חברי הטוב ביותר אהרון סולרצ'יק, הועבר בהיותו בן 19 לבית"ר רמלה וסיפר לי תמיד כי טוב לו בקבוצה הרמלאית".

כשסיים זנפט את שירותו בקבוצת הנוער, שמע לעצת חברו והועבר לבית"ר רמלה. שם עשה עבודה טובה, אולם נותר אלמוני עקב מיקומה של הקבוצה בליגת המשנה שלנו. בהקשר למאבקיו נגד הפועל תל-אביב סיפר השוער: "ראיתי מספר רב של פעמים את יהושע פיגנבויס, את יחזקאל-חזום, את

רחמים אדמוני וכוכבים-נוצצים אחרים של הפועל תל-אביב וידעתי כי מלאכתי לא תהיה קלה מול אותם חלוצים מגוונים. אבל יחד עם זאת, האמנתי בכושרי".

420 דקות ניצב השוער בארבעת המשחקים שקיים עד כה מול הפועל תל-אביב ומאזנו מוכיח על שער חובה אחד. בהחלט לא-הרבה בהשוואה ללאומים רבים. השער הבודד נכבש בשבוע הפתיחה של משחקי הגביע מרגליו של יהושע פיגנבויס בדקה ה-66 למשחק. זנפט טוען כי יכול היה בהחלט לקלוט גם כדור זה אלא שמגינו הסתיר לו והוא ספג את השער היחיד.

אבל "מה שהיה, היה". אלברט מביט קדימה בתקווה לבאות וקמוות סוף-סוף כי יוכל לשחק כבר בליגה הלאומית. "אשמח מאד אם אוכל לשחק בליגת הבכירה שלנו במדי קבוצתי, בית"ר רמלה ואם לא — דרך כור מחצבתי בית"ר תל-אביב. כמו כל שחקן ובעקב בגילי אני רוצה להיות מוכר ומפורסם. השנה היו לי פניות ממספר

קבוצות בליגה הלאומית, אבל הובטח לי כי אעבור לבית"ר תל-אביב ובסוף הכל עלה על שירטון ונותרתי שוב אפור". אלברט זנפט יודע כי התהילה אינה שוורה בעלי הדפנה כבחלומות הילדות המתוקים. הוא יודע כי בשביל ההצלחה צריך להתאמץ, להתאמץ ולהתאמץ ולזה הוא בהחלט מוכן.

כשלגבו החולצה מספר 17, ניצב זנפט כשהוא דרוך מול יהושע פיגנבויס, כדי להיות הכדורגלן מספר אחד במשחק...

שער? — מה פתאום! גם הפעם נותר הכדור בידיו של אלברט.

אלן קלרק, לידס

בריאן קיד, מנצ'סטר יונייטד

בעיטות עונש המהוות

סכנה לשער

(א) בבעיטות עונשעין קרובות לשער חייב השוער לדאוג לחומה.

(ב) על החומה להיות מסודרת בצורה שתסגור תמיד את הפינה הקרובה לבעיטה.

(ג) באם הבעיטה מהאמצע בדיוק, יסגור השוער את הפינה הנוחה לו.

(ד) את החומה יש לסדר כך, שלשוער יהיה קו ראייה ישיר לכדור, כך שהכדור לא יוסתר מעיני השוער.

(ה) בדרך כלל יעמוד השוער כשכפות רגליו מחוץ לקו השער, בערך באמצע, בין מרכז השער לבין הקורה, כשמבטו לכדור והוא דרוך לבעיטה.

(ו) לא לת" לשחקני ההגנה להכנס לרחבת העונשין, על מנת לתפוס את שחקני הקבוצה היריבה ב"נבדל".

(ז) בבעיטת עונשין מהמרכז, יעמוד השוער בערך באמצע השער.

בעיטות עונש שאינן

מהוות סכנה לשער

(א) השוער יעמוד מספר מטרים מחוץ לשער לפי הצורך, כדי שיהיה יותר קל לצאת לקראת הכדור שנכנס לרחבת העונשין.

בעיטת עונשין בלתי ישירה

(א) אותן הוראות כמו בבעיטת עונשין

גדעון ("גיגי") כהן, לשעבר שוער כדורגל מצטיין וכיום מאמן, ממשיך בפרסום עבודת-המחקר שלו על שוערים. בין מסקנותיו: "השוער היוצא מן השער, יעשה זאת עם כל-הלב, הכח ובלי-פחד, למען הטל מורא על חלוצי היריב".

"לשוער אסור לעשות רושם ולהבהל מקהל".

— מאת גדעון כהן —

11. כוון ההגנה ע"י השוער —

קשר בין ההגנה לשוער

(א) השוער יכול את שחקני ההגנה ב"מקרים הבאים:

1. כסוי שחקני היריב.
2. בזמן יציאה מהשער לכדורים גבוהים או נמוכים.
3. לקרוא למגן שימסור לו.

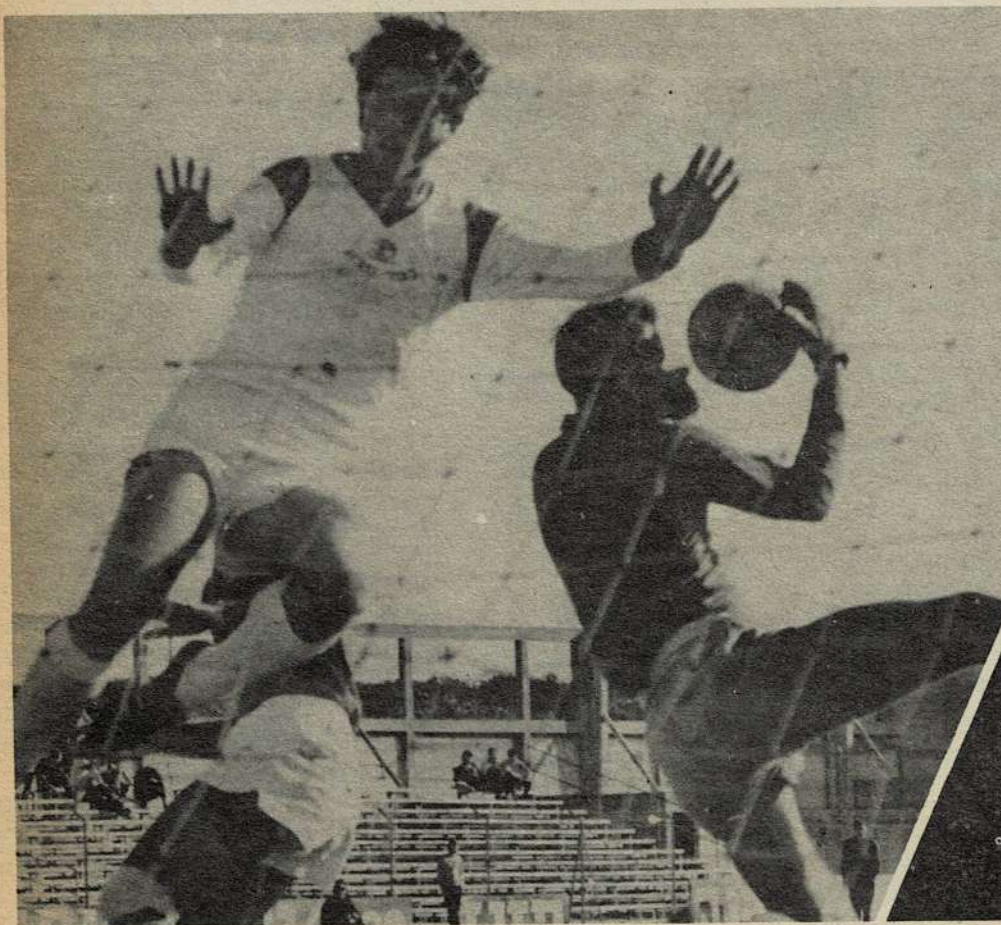
(ב) באם שוער לא צועק בזמן יציאה מהשער, הוא עלול לגרום לפציעה של עצמו או של שחקני ההגנה או לשער עצמי.

12. בנית משחק משוער

ומסירות ביד וברגל

(א) שוער צריך לדעת שכל התקפה מתחילה ממנו.

(ב) רצוי שהוא ישתדל להוציא כל כדור ביד במהירות כדי לא לתת אפ"שרות לשחקני היריב להתארגן.

כל
התקפה
מתחילה
מהשוער

יצחק ויסקר, שוער הנבחרת הלאומית בשנים האחרונות, בזינוק לעבר הכדור.

השוער בנימין וינברג הודף כדור בשישועיהו שוויגר (מימין) עוקב אחריו.

באשר לאמונים; הם צריכים לקבל אמונים שווים ואל למאמן להפלות שוער זה או אחר.

באם רמת השוערים פחות או יותר שווה, צריך המאמן לחלק את המשחקים ביניהם במידת האפשר.

צריך להמנע מהחלפות שוערים בזמן המשחק או במחצית, בדרך כלל חשוב ששוער יתחיל משחק ויגמור אותו.

רק במקרה פציעה או חולשה מיוחדת, צריך המאמן להחליף.

יש ושוער אחד חלש מחברו, צריך המאמן לדעת לשתפו מידי פעם ולא לתת לו לשבת עונה שלמה בחוץ, כי בסופו של דבר, באם השוער השני לא ישחק מספר משחקים, אזי במקרה ויפגע הראשון יפגע לתקופה ארוכה, יפגע הדבר בקבוצה ובמאמן.

דבר חשוב נוסף הוא היחס בין שני השוערים.

המאמן צריך לדאוג לכך שבין השוערים לא תהיינה מריבות, כי זה יגרם לאי-שקט וסכסוכים בקבוצה כולה.

סיכום

יתכן והיה מקום בעבודה זו לפירוט נרחב יותר בסעיפים שונים, אולם אני השתדלתי למצות את העיקר והחשוב ביותר. אולי ישנם מקומות שיהיו בהם חלוקי דעות על דברי, אולם, מתוך נסיון עשיר של שנים, הגעתי למסקנות רבות שאותן אפשר לראות בעבודה זו.

לא נותר לי אלא לקוות כי עבודתי תהיה לעזר למאמן, ולשוער בפרט.

להשהות כדור, ועל ידי כך להרגיע את המשחק ולתת אפשרות לשחקני ההגנה ולשוער עצמו לנוח.
(ב) ישנם הרבה אפשרויות להשהות כדור שלא כאן המקום להזכיר.

15. זינוקי ראוה (פוזות)

(א) יש שוער שאוהב לעשות קצת זינוקי ראוה במשך זמן המשחק, מחיאות הכפים מעודדות אותו ונותנות לו מרץ. כל זמן שאין זה מוגזם, הדבר אפשרי, אולם ברגע שהוא מגזים, זה עלול לפגוע, בצורה חמורה, בו ובקבוצה כולה. הן ע"י שער מיותר או פציעה.

16. גישת המאמן והשחקנים

לשוער

כידוע, נתון השוער תמיד, למצבי רוח, ולפעמים הוא האדם המסכן ביותר במגרש. יש שוערים שלוקחים כל שער ללב בין אם הם אשמים ובין אם לאו. לכן גישת המאמן והשחקנים לשוער הוא אחד הדברים החשובים ביותר.

ישנם סוגים שונים של שוערים, כאלה שאינם נפגעים בכלל מגערות של מאמן ושחקנים וכאלה שנפגעים מהן. לכן, צריך כיום המאמן והשחקנים להכיר את השוער מכל הבחינות, ולהתנהג בהתאם לכך. ישנם שוערים שלא יכולים לסבול את נוכחות המאמן מאחורי השער, וקל וחומר את צעקותיו בנוכחות שחקנים אחרים או בכלל.

הטוב ביותר לגשת לשוער בצורה עדינה ולהסביר בשקט.

אבל יש שוערים יוצאים מהכלל שרק צעקות הם אמצעי דרבון, לכן תלוי הכל בהבנת המאמן והשחקנים את השוער. לשחקנים אסור לצעוק על השוער בכל זמן שהוא, ביחוד לא בשעת ספיגת שער או שער טפשי במיוחד.

ברגע ששחקן צועק על שוער בזמן ספיגת שער, הוא גורם לכך שהשוער ישבר והיה מועמד לקבל שערים נוספים.

ישנם שחקנים שלא צועקים על השוער בזמן הבקעת שער אלא רק מבייטים לעברו או נדים בראש, וזה לפעמים פוגע יותר מצעקות.

הטוב ביותר לאחר קבלת שער להסתובב ולחזור כל אחד למקומו.

בזמן החימום לפני המשחק, אסור לשחקנים, בבעיטות ראשונות, להבקיע שער, אלא לתת לשוער לתפוס את הכדור כמה פעמים ולתת לו אפשרות לכמה זינוקי ראוה, ובכך יהיו עזר רב לשוער. ברגע שבועטים לשער, בזמן חימום, בעיטות חזקות ומבקיעים מספר פעמים, השוער מתרגל ונשבר עוד טרם המשחק.

רצוי על כן לתת לשוער בטחון לפני המשחק ולא להיפך.

רצוי אחרי כל עצירה יפה במשחק ללחוץ את ידו או לטפוח על שכמו, באם הדבר אפשרי באותו רגע.

המאמן צריך לשים לב ביחסו לשני שועריו.

ישירה.

(ב) יש להוסיף כי רק באם הבעיטה נבעטה לכוון השער ואף אחד לא נגד הכדור, אסור לשוער לנסות לעצרו, או לנגוע בכדור, כי ברגע שהשוער יגע בכדור, והכדור יכנס לשער, יחשב לשער.

קרן

(א) יעמוד ליד הקורה הנגדית לבעיטה כשיד אחת אחוזת בקורה, היות ויותר קל לרוץ לקראת הכדור מאשר לרוץ לאחור.

(ב) ידאג ששני שחקני ההגנה יעמדו ליד הקורות.

(ג) ישנם שחקני יריב שמפריעים לשוער לצאת לקלוט את הכדור. השוער צריך להשתמש בכתפיים בכך כדי לפלס דרך, אבל אסור לו להשתמש בשתי הידיים כי זה יכול לגרום לבעיטת 11.

(ד) ידאג שכל שחקני היריב יהיו מכורים על ידי שחקני ההגנה.

בעיטת 11

(א) בבעיטת 11 הסכויים לעצור את הכדור הם אפסיים, במידה והשוער יעמוד על קו השער, ולא יזוז לפני הבעיטה.

(ב) השוער צריך כמה עשירות שניה לפני הבעיטה לצאת קצת קדימה ולקחת פינה.

(ג) ישנה אפשרות שהשוער יעשה הטעיה כאילו הוא קופץ שמאלה ויזנק מיד ימינה. אמנם ישנם שוערים שפחדים לקפוץ לפני הבעיטה מפחד שהקהל יצחק להם במקרה ויקפצו לפינה אחת, והכדור יכנס לפינה השניה, אולם הנסיון מוכיח ששיטה זאת מצליחה בדרך כלל.

14. השהיות כדור

(א) בזמן לחץ על השער ובזמן שקבור צתו מובילה ביתרון ונשארו דקות ספורות לסיום המשחק, צריך השוער לדעת

להקת „ענף אימון גופני“ של צה״ל, שהורכבה ממת-עמלים, אנשי קראטה וטניסאי-שולחן, הביאה סוג חדש של בידור לחיילים: בידור ספורטיבי. הלהקה הפכה להיות מבוקשת ביותר והגיעה בסיוריה לקו-הראשון. חיילים-צופים השתתפו בהופעות בצורה פעילה וניסו כוחם בחיקוי חברי הלהקה. קרול שטרק, חבר הלהקה, היה ה„בלופר“ של ההופעות והתחזה לאחר-מהקהל המנסה — ללא הצלחה — בחיקוי המתעמלים.

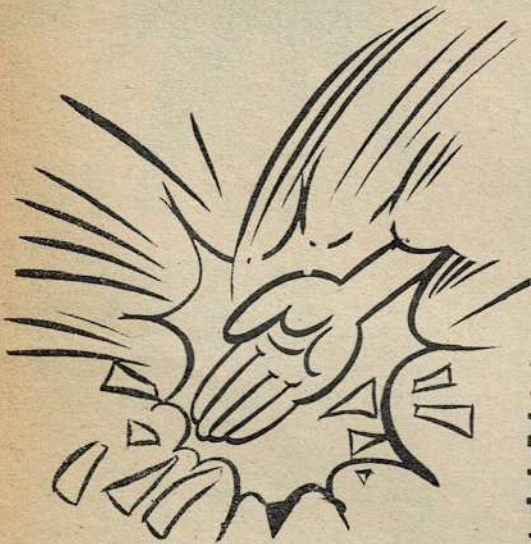
„שמע, זו היתה ההופעה המ-עניינת ביותר שנערכה אצלנו. ראינו כל-כך הרבה זמרים עד ש-הדבר הפך להיות שגרתני. עכשיו, לאחר שחזיתי בהופעת ספורט טובה, אני יכול לומר שיש גוון באמנים הנשלחים אלינו. נהניתי מאד, ההופעה העלתה את ה-מוראל לחבריה וחבל כמה חבל — שלא יכולתי להביא את בני כדי לחזות במתעמלים. הוא, משוגע! על הופעות מן הסוג הזה.“

כך אמר קצין בכיר באחת מיחידות-הקו לאחר שחזה בלהקת „ענף אימון גופני“, המורכבת ממתעמלי גבחרת ישראל, טניסאי שולחן בכיר, אנשי קראטה ונערת גומי בעלת גמישות מיוחדת.

הלהקה, שהוקמה עוד לפני מספר שנים ביוזמתו של קצין אימון גופני ראשי, סגן אלוף עמוס בר-חמא, זכתה להצלחה מרובה בסיוריה. בהם ביחידות לוחמות, בתי החלמה ו„סמס“ בסיסים שחיליהם עשו עבודה רבה במשך המלחמה.

מתעמלי הגבחרת, שבהרכבם היו ה-אלוף הישראלי יעקב וישניה, אריה ברלוב, נמרוד בני, יצחק גרשוני ו-שמואל בן-ארי, ביצעו תרגילי אקר-בטיקה והתעמלות, שהקשים בהם היו על גבי „סוס“. המנחה, חנן אברמ-

ספורט לקו הראשון

סו, הזמין לבמה חיילים-צופים ש-ניסו כוחם בחיקוי „המקצוענים“. ה-חיילים הבלתי-מאומנים לא הצליחו במיוחד — עד שהגיע לבמה חייל נוסף, שעלה בצעדים בושלים ועורר גיחור כאשר נפל מן המכשיר — או „נתקע“ מתחתיו. הקהל צעק לו „ל-“

לא, אין זה „ברוס-לי איש הזעם“, אלא שני חברי חולית הקראטה, המהנים קבוצת חיילים אי-שם.

„שלא תנסו לחקות אותה — אתם עלולים להסתבך בפלונטר“, הזהיר המנחה, חנן אברמסון, (נשען על המכונת) נוכח תרגילי הגמישות המיוחדים של נערת-הגומי, אילנה פרידלנדר. אלוף ישראל, יעקב וישניא, מפעיל את רשם הקול המונה על הכסא ומלווה את הופעתה של אילנה.

מי יותר גבור? המתעמל או ההר? צילומו של עודד קירש, גורם להר-גשה כאילו חבר להקת „ענף אימון גופני“, מנתר בגובה ההר — הרבה מעל החיילים הצופים בהופעה...

תרגילים שיצרו רושם כאילו אין לה בעיות שרירים והמנחה חנן אברמסון הטיב לבטא זאת בהזהירו את החיילים: „שלא תנסו לחקות אותה — אתם יכולים להסתבך בפלונטר שאין יוצאים ממנו“...

להקת קראטה בראשות מאיר יהל, הל-היבה את החיילים בשורת קרבות שבהם ניסתה לשלב, כמובן, את הצופים. ואגב, הצופים היו משתתפים פעילים (לפי מידת רצונם) בהופעות.

80 הופעות ערכה להקת „ענף אימון גופני“, להקת הספורט של צה"ל שהפכה לה-יות מבוקשת ע"י יחידות צה"ל.

רדת! והגיב בשריקות בוז. עד ש-הנכשל — החל לגלות טפח מיכולתו. לבסוף ביצע בצורה מושלמת את התרגילים, כאשר ה„בלוף“ מתגלה: לא היה זה אלא קרול שטרק מתעמל הנבחרת לשעבר שהוא המצחיקן של הלהקה.

יוסף שיפמן, אלוף המכביה האחרונה, הוזמן לשולחן לסינג'פונג חיילים שיתחרו בו והוא, כמובן, גבר עליהם בקלות תוך שימוש בכדורים „מסובבים“ שהביכו את היריבים אשר חשבו קודם לכן כי הם יודעים משהו בטניס-שולחן...

אילנה פרידלנדר נערת הגומי ביצעה

צילומים:
עודד
קירש

קרול שטרק,
יושב על הכסא
וקורא עתון —
כאשר האלוף,
יעקב וישניא,
מנסה לטפס
עליו, בקטע
פנטומימה מרשים.

מדורו החיפאי של

ספורטאי בית-הספר בסמ"ת בחיפה, מבכים את נפילת מנהלם, טוביה תורן, במלחמת "יום-הדין". טוביה תורן ז"ל היה אוהד הגדול.

בסמ"ת, הידוע ברמת לימודיו הגבוהה, מצטיין גם ב-עילות גופנית והוציא ספורטאים רבים ידועי שם. גולת הכותרת: הצלחה באליפות אירופה לבתי-ספר בכדורסל, לפני שנתיים.

סיסמתו של המנהל המנוח היתה:

קריאות הבז וניבולי הפה אינם מהווים לנו מקור לגאווה אלא לשם רע", אומר הכרוז. ענף הייצוג מס. 1 בביה"ס הוא הכדורסל. שנתיים רצופות זכו כדורסלני בסמ"ת ב"כח"ר הארצי "וסיימו במקום ה-4 (י) באירופה. רק השנה נשטם התואר ובמפתיע, והם נאלצו להסתפק בתואר הצפוני. ברשימה הארוכה של כדורסלנים עולי ימים אך ידועי שם ניתן למצוא את יהושע שוורץ, שאול לופר, ראובן פרכטל (הפועל חיפה), רפי רוזנברג (קרית חיים), גדי צירקוס (הפועל נהריה) ואחרים. זכורה לטוב הופעתו של בסמ"ת בחול.

ב-1971 סיים בסמ"ת רביעי מתוך 8 נבחרות. ואילו שנה מאוחר יותר הגדילו הכדורסלנים עשות שזכו בהישגים כשחלפו על פני תריסר נבחרות אחרות למרות ששחקן הציר המצטיין "שוקי" שוורץ, העדיף את מסע נבחרת הנוער. אך, מסתבר, שהעדרו של "שוקי" דרבן את חבריו לספסל הלימודים והם "קצרו" נצחונות משכנעים מול אלופות איטליה, פולין (משחק שיא — 51:74), בל-גיה ושוודיה מול שני הפסדים בלבד. שאול לופר, כדורסלן בסמ"ת, הוכתר בתואר "מלך הסלים" בצברו 120 נקודות.

משחק הכדורסל הנמצא בפופולריות ב-מקום ה-2 "לא טמן רגלו בצלחת" ובשנת הלימודים האחרונה זכו הכדורסלנים באליפות המחוז. אליפות ארצית לא נערכה ויש הטו-ענים שהסיבה לכך נעוצה בפסוק התנכ"י "כי מצפון תפתח הרעה". שמות כמיכה לירון, יחזקאל קורא, עודד דוד ואחרים מאיישים את הרכב ביה"ס המקצועי.

המתעמלים בניצוחו של אמיל פרקש, מתעמל עבר מצטיין, זכו להישגים מרשימים ונטלו את "כתר עיר הכרמל". התלמידים זכו בחמישה מבין 6 המקומות הראשונים כשהבולט ביניהם הוא אריה קובנט, מתעמל הנבחרת הישראלית.

גם בענפים אחרים בולט בסמ"ת: נבחרת הכדורעף זכתה באליפות מחוז ובחרכבה מצאנו לאחרונה את אבי פייגנבוים, כדורעפן הסגל הלאומי.

בכדוריד, סיים ביה"ס שלישי במחוז ובוגר בסמ"ת הוא שמעון אלברמן גם הוא לובש את מדי הנבחרת.

האתלטיקה — מהענפים הפחות בולטים של ביה"ס מחוסר תנאים ואת הנבחרת מאיישים מספר אתלטים צעירים כשהבולטת היא ציפי שרון.

בין כתלי בסמ"ת ניתן למצוא את השחקן הכשרוני של מכבי חיפה רון קרמן ואת ה-מתאבק הצעיר (15), העולה מבריה"מ, יעקב סברלדין, נציג הפועל בעיר הכרמל:

נציגי הספורט בביה"ס מבכים על מות אוהדם מס. 1, טוביה תורן ז"ל, אך ממשיכו מבקשים להמשיך במפעלו.

חינוך גופני ואינטלקטואלי

וגמא ומופת לחינוך הגופני ב-בתי הספר משמש, ללא ספק, ביה"ס בסמ"ת בחיפה. המוסד המקצועי/תיכוני מתגאה בתלמידים מצטיי-נים ש"יצאו תחת מכבשו" ובר-שימה מפוארת של ספורטאים מצטיינים המאכלסים את צמרת הספורט הישראלי.

פעילויות הספורט בביה"ס הן ל-עומק ובעידודו הנמרץ, עד לפני-לתו ב"מלחמת יום הדין", של המ-נהל המנוח, טוביה תורן. הלה, צעיר תוסס ודינאמי, פעל רבות ולא חסך מאמץ ומזומנים כדי ל-האדיר את שם בסמ"ת. בהזדמ-נויות שונות נהג לומר שהספורט הוא גורם לגבוש בין המורים ל-תלמידים וחינוך גופני, אינו נופל בחשיבותו מכל מקצוע לימודי אחר ומילים אלה שימשו נר ל-רגליו.

ביה"ס שפעיל נבחרות בכל הענפים, החל בכדורסלנים וכלה בהתעמלות מכשירים, ה-מקיימות אימונים אינטנסיביים שבועיים. כן קיימים 20 חוגים מכל הסוגים לחובבי הפע-לות הגופנית מבין התלמידים. בסמ"ת פועל להחדרת חשיבות הספורט למורים ומקיים חוגים גם למורים. "נחמד לראות את המורים למתמטיקה ולאנגלית רצים, מזיעים ומורידים את הכרס", אומר גדי גביש, מורה לחינוך גופני.

מצב מתקני הספורט בביה"ס אינו בכי טוב ועד לפתיחת האולם המשוכלל, פרי עמלו של תורן ז"ל, היה בבסמ"ת מגרש אחד בלבד עליו התעמלו לעיתים למעלה מ-80 תלמידים!

מתקני אתלטיקה אינם בנמצא ורג. גביש מונה שתי סיבות לכך: א. ביה"ס בנוי בשטח עירוני; ב. בעבר לא טפחו את הספורט. מבין התכניות לעתיד אותן מונה גביש, בולטות בעיקר ההצעה לבנות בריכת שחיה סגורה ומחוממת אך ספק אם תצא לפועל מחוסר אמצעים כספיים.

בסמ"ת אינו מזניח את החינוך הספור-טיבי. נהפוך הוא. תלמידי ביה"ס הידועים בקולניותם ובעידודם הנמרץ נתבקשו בכרו-זים המופצים ע"י ההנהלה וחתומים ע"י שחקני הנבחרת, להתנהג בהתאם. "השריקות,

איצטדיון השיש באתונה, יוון. טקס פתיחת אליפות אירופה בכדורסל לבתי-ספר. בראש צועד המנהל, טוביה תורן ז"ל, שנפל במלחמת "יום הדין". נושא הדגל — דוד ארגו, רפי רוזנברג, דוד פולק וראובן פרכטל

מכל מקצוע אחר

אלימלך לוונטל

חטדיף לשמש זנב לאריות

מאנש ראש לשועלים

חון עצמי, יציבות ואמונה ביכולתינו. — ב. כשלונות במשחקים קריטיים (דוגמא תחת "שרביטו" של קלימצ'בסקי). יותר מכל — "זאת שאלה שאנו שואלים את עצמנו ו- איננו מוצאים תשובה לכך. אמונתי שיש ביכולתינו לזכות באליפות אם נשמור על "נשימה ארוכה" לכל אורך הליגה."

לוונטל "מהוקצע" בתשובותיו, "מאמין" באירופה. עדיף לשמש "זנב לאריות" מאשר "ראש לשועלים". "אפילו אם נפסיד נלמד" — גירסתו.

שאלתיו מה הרגשתו לאחר הרחקתו ב- משחק כפ"ס-הפועל חיפה 0:2 מתוך מבט כללי גם לכדורגלנים אחרים למען "יקראו ויראו" — "הרגשה מאוד לא נעימה. בתחילת לא קלטתי את חשיבות העניין, אך מאוחר יותר באה האכזבה וחושבים על תוצאות ה- לוואי ("חמום" הספסל בשני משחקים לפחות!) ומה בעצם קרה ומדוע? — הורחקתי לראשונה ותקוותי שלאחרונה!" ונאחל לאלימלך לוונטל שציפיותיו יתגשמו במלואן.

שו בקבוצתו. "לוונטל אינו פחדן", דברי לוונטל. "אני "מתקל" ללא-פחד, מי ה"נכנס" נכון לכדור לוקחו בקרבות מגע. אני מתאמן הרבה, משתדל לא להחמיץ אימונים בהם אנוכי "עובד" קשה ואלה התוצאות!" — לשיפוטכם הקוראים.

אלי לוונטל רואה באור חיובי את פתיחת הליגה למרות "מצב החרום" וטוען שההפסד בכל הקבוצות שווה. "בתחילה תפגם הרמה, אך לא יהיו הבדלים גדולים בין הקבוצות ותינתן הזדמנות פו לכדור-גלני הנוער להוכיח עצמם".

הנחתי את הדיון לגושא הפועל חיפה. פתח לוונטל ואמר: "השנה יש לנו קבוצה טובה ומגובשת. המאמן החדש (יעקב גרונ"דמן — י.א.) "הכניס" בנו רוח לחימה וידע מקצועי ואני תקווה שנשתלב בין ששת המקומות הראשונים".

לוונטל רוצה נבחרת, כך משתמע מדברי: "אני תקווה להצליח עם הקבוצה ול- המשיך להתקדם לקראת נבחרת".

ומדוע לא זכו ה"אדומים" מעולם ב- "כתר"? — לוונטל מסביר: א. חוסר בט-

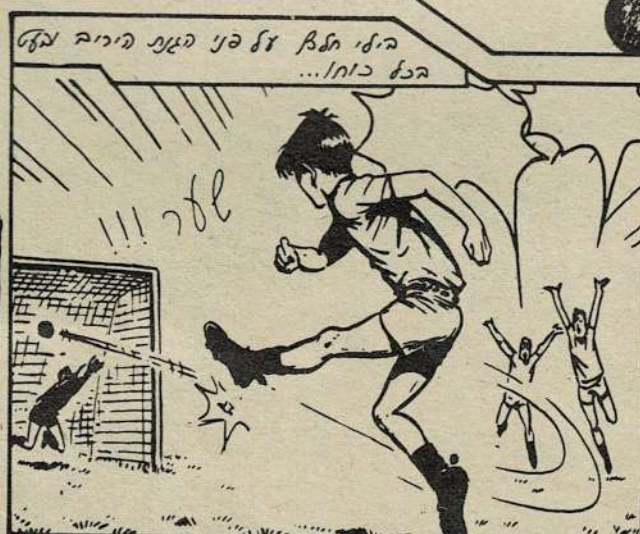
אלימלך לוונטל, חייל בן 20, קשרה הכשרוני של הפועל חיפה ש"בקר" מספר שנים בנבחרות העתודה שלנו. לוונטל ממוצע ה- קומה ורק הגיזרה, ש"הספיק" ב- קיץ האחרון להכניס טופס הסגר להתאחדות לכדורגל ולהוציאנו זמן קצר לאחר מכן טוען שהפועל חיפה הוא "ביתו השני" והוא נל- חם בעבור סמלו. —

לוונטל "טיפס" בכל שלבי "סולם קבור" צתו". החל בילדים, נערים ונוער וכלה ב- קבוצת הבוגרת שאת הופעתו הראשונה בה ביצע בגיל צעיר ביותר — 15! — (במשחק הפועל חיפה — שמשון 2:2 עונת 1970), "בילה" שנה בהפועל קרית-חיים ועזר לה במשימתה להעפיל לליגה א' והוכתר כ- "מלך שערי ליגה ב'". זכה ב"כרטיס כניסה" לנבחרת ה"אפרוחים" ממנה הועבר עד מה- רה לנבחרת הנוער בה "ככב" שנתיים ו- שם "הודבק" לו תפקיד זר לו שאיגו משמ-

אלימלך לוונטל (בלבן) במאבק על הכדור כנגד שנים משחקני הנוער של קבוצת בורוסיה מינכנגלדברך.

הפלא של צ'י

לן הבריונים ניצלו כל הצדקות כדי לפגוע בהילי...

התורף של הצדקה היתר המקומה...
זאת רק הפתח!
אתה לא יכול להמשיך!
כי הטיפוס לא רגיל!

אבל הסתב עברו היה הילי מאד מוצא...

נפילתי במקרה!
אין מקום לפגוע!

מה קרה עכש?
אתה בסדר?

רק חסר לי לאופיץ
כצוץ השלחן המבחן
הקובע!

הילי נפגש לאחר סיור התחרות באוניברסיטה, אחד עי מיסטר פרנק, מנצח הפסנתר הבית הספר בו הוא למד.

דוקר אז הוצעה בו עבודה מכונת וגסה...

הילי, לבודיך על ידי הנצחיים, עזר את הכדור לזכות כדי להחזיק את הכיס יריבו...

האם פצצתו של הילי האמת מחוכמה? פתשלה - בעליון ההא!

ג'ק ה"יונייטד"

סיפור בדיוני מציורי בהמשכים

פאט לא התאמה מלפניו...

אבל לא יודעת, יש לחקן
במרכז השדה המרכזי את
כל השחקנים של ג'יימס,
וכך ג'ק שלח.

סיטי תנחל! ההתקפה
סלר, וגם הצקה! אין
ליונייטד אצל חסוף ליטל
אבל מלחמה סלמי! את
מבטחה לרובת בעל!

כאשר התבדד ליונייטד, קבוצתו של
ג'ק תלחק המנהל של תחבורת קיץ לקבוצת
חזטיוניל, — נגד סיטי, הקבוצה קרה
לחק מלח ג'יימס, המדינה פועל בחיט
המשפחה, לא הודעה פיתח מוחלפת בין שתי
הקבוצות...

ג'ק העקיר כדור ענקי, וזה בקל סלר, אבל
הקבוצה קרה!

ויונייטד כדור
הקבוצה שדל!

כל המשחק התחיל, היה נראה שפאט צבקה...

מה אמרת סקל סיטי לא
וכנס לטל כי ג'ק צובר
אורה לא נכח!

ג'ק החליט ללכת קיץ לטיול...

אין טעם להתלכח, מחר
נפץ איזה קבוצה פיתח
אתר סלר! ביונייטד
מאפסלו למשפחה צורנית
קצת מבטוחות!

ג'ק אולי מכיר את השחקנים של ג'יימס
אבל כעת מלחמה איתו מדי!

ג'ק הצהיר את תבניתו לקבוצה...

תלחמו על ג'יימס, לא
תמך לו לנצל את
הקבוצה של ג'יימס!

הוא עבר על פני
המחזיק! השוער
מנסה לעצור אותו!

הבוקר
הבוקר!

ג'יימס
הוא קפץ!

עם המקורב סילס המחזיק פתח
המחזיק עומד מיד...

המחזיק מתקרב
סילס!

בכל זאת מנסה
לעקוב אחריו!

אולי יהיה
הפער הבא יותר
קטן!

הוא בדרך מיד מול...

הוא בדרך מיד מול...

הוא בדרך מיד מול...

הוא בדרך מיד מול...

הוא בדרך מיד מול...

הוא בדרך מיד מול...

הוא בדרך מיד מול...

הוא בדרך מיד מול...

הוא בדרך מיד מול...

הוא בדרך מיד מול...

הוא בדרך מיד מול...

הוא בדרך מיד מול...

הסיפור של ג'יימס אתם יכולים לראות איך נראה המחקר!

ג'ימי הסיטי

סיפור בדורגן מצויר בהמלכים

סיטי, קבוצתו של ג'ימי, לחקה התחלות קיץ לקבוצות מצטיינות, ובעצם למד. יריבתה פיתתה ון ווטס, קבוצתו של אחיו ג'ק. במחצית הראשונה הייתה פתוחה: 5:0 נאגות עלו מאזינים עשנוי אלה...

אני חושב לבסוף של דבר יקדו של האחים את גורם המשחק!

ג'ימי הצליח בהיקף הצליח! אה! לא מותר! ג'ק

ג'ימי נאלץ לקבץ בעת מכוסה והצביר את הכדור אליו...

המועד של אייטס טעה בחושא...

זכר נכנס!

סת הסתכן יותר מדי!

נאלץ הנה עק בואט...

ג'ק ידף מהיקף איצה שמקו!

הקבוצה אחר ג'ימי... שאת ג'ימי! האם שאת! מה חלבת? אחי הכלי הוא האח שלי!

אנדרה השלפוח הייתה מתעקש באופן שונה...

סיטי הייתה לריכר לפורגיל נהג אחרי מה שג'ימי צלע!

אהל! אייטס ויל ג'ק ופוא בולס אהו!

כדור דורר, ואם פס לא יצטקו לא חוצה את קבוצה!

את המלך מצליחים של פאחים תמצאו בגיליון הבא!

70K
 700-71K
 P'K 10/11/70

הגאון והא: "הגאון הנצחי" לתקד התקדפה הלט צפוייה!

1

3

ԳԳԼ ՀԺԵՄ ԵՊԻՍԿՈՍ-ՄԵՐԻՄ ԵՐԷ ՍԵՄԵՆ՝
 Ե՛ ՍԵՄԵՆ ԵՐԱ ԳԵՐԱՐԱՆ ԵԸԼԼ ԱՇՀԻ ՄԱՍԻՄԸ ՄԱ ԵՐԱ ԵՐԱ՝
 Զ՝ ՀԵՐԵՄ ՄԱՍ ՍԻՍԵՄ ՀԱՍԳԻՆ ՄԱ ԱՇԽԵՄ՝
 ՄԵՐԱ ;
 Ի՝ ԳԳԼ ՀԱՄԵ ՄԱ ՍԵՄԵՄ՝ ՀԱՄԼ ԱՇԽ ՍԵՄԸ՝ ԵԸԼԼ

ԿԱՆԻԿ:

נורמן הנטר, לידס

פרנסיס לי, מנצ'סטר סיטי

מיקו בלו
מכבי ת"א
אנדרת ילראל

